

Factors Relating to the Growth of SME in Ratchaburi Province

Thitinan	Pongkachen
Ratchanee	Piwthong
Prayuth	Suwansri
Jiraporn	Mahain
Natenapa	Pinngern

This Report is Funded by Rajamangala University of Technology
PhraNakhon, Faculty of Business Administration, Fiscal Year 2011

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี
 ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฐิตินันท์ พงษ์คะเชนทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชณี ผิวทอง
 นายประยุทธ สุวรรณศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรพร มหาอินทร์ และนางเนตรนภา ปิ่นเงิน
 พ.ศ. : 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการลักษณะขององค์กรและสมรรถนะของผู้ประกอบการต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมผ้าจกและผู้ประกอบอาชีพทอผ้าจกจังหวัดราชบุรี จำนวน 53 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ระหว่าง 41 - 50 ปี การศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่เคยมีประสบการณ์ในด้านธุรกิจจากที่อื่น มีระยะเวลาในประกอบธุรกิจมากกว่า 10 ปี

2. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ถือครองกิจการแบบเป็นเจ้าของกิจการคนเดียว จำนวนสมาชิกในธุรกิจ 1- 10 คน การจำหน่ายสินค้าที่ศูนย์ธุรกิจชุมชน

3. สมรรถนะหลัก สมรรถนะบริหารและสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตของธุรกิจ ด้านปริมาณยอดขายการผลิต ($r = .008$, $r = .111$ และ $r = .192$)

สมรรถนะหลัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม ด้านผลประกอบการกำไร - ขาดทุน ($r = 0.073$)

สมรรถนะด้านการบริหาร และสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินธุรกิจขนาดย่อมด้านผลประกอบการกำไร - ขาดทุน ($r = -.251$ และ $r = -.113$)

สมรรถนะหลัก สมรรถนะบริหาร และสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมด้านจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน ($r = .070$, $r = .111$ และ $r = .264$)

Title : Factors Relating to the Growth of SME in Ratchaburi Province
 Reseachers : Asst. Prof. ThitinanPongkachen, Asst. Prof. RatchaneePiwthong,
 Mr. PrayuthSuwansri, Asst. Prof. JirapornMahain and Mrs.
 NatenapaPinngern
 Year : B.E. 2554

Abstract

The purposes of this study were to investigate factors which relate to the growth of SME and the relationships between general characteristics of entrepreneurs, organizations and entrepreneurs' competencies on the growth of SME in Ratchaburi Province.

The subjects of this study were 53 Phajoke (Cotton weaving)SME entrepreneurs andPhajoke weavers in Ratchaburi Province. The instruments for collecting data were rating scale questionnaires. The statistics used for data analysis were descriptive statistics, One - Way Analysis of Variance and Pearson Moment Correlation Coefficient - testing at the .05 statistical significant level.

The results of the research revealed as follows:

Most entrepreneurs were female from 41 to 50 years of age, holding primary school certificate without any experience in other previous business and having been conducting this business for over 10 years.

Most entrepreneurs had their own business, with business members ranging from 1-10 people selling their products at the community business centers.

Core competency, managerial competency and human relation competency related to business growth in terms of production quantity positively ($r = .008$, $r = .111$ and $r = .192$ respectively).

Core competency related to the growth of SME positively in terms of business management : profit-lose ($r = 0.073$)

Managerial competency and human relation competency did not relate to SME business conducting : profit-lose ($r = -.251$ and $r = -.113$ respectively).Core competency, managerial competency and human relation competency related to the growth of SME positively in terms of quality product manufacturing ($r = 0.070$, $.111$ and $.264$ respectively).

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ ประจำปี พ.ศ. 2554 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ ซึ่งช่วยให้การดำเนินการวิจัยเสร็จอย่างสมบูรณ์คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. ประชุม สุวัทธิ ศาสตราจารย์ ดร.จ่านง อติวัฒน์สิทธิ์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญและทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ในการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและความชัดเจนของเนื้อหา ตลอดจนรูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และเพิ่มเติมเพื่อให้งานวิจัยนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งสถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดีเสมอมา ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยฯ

สุดท้ายนี้ หากงานวิจัยนี้มีข้อบกพร่องประการใด คณะผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ และจะพยายามพัฒนางานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ประวัติความเป็นมาของการทอผ้าจก	6
คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ	11
ลักษณะขององค์กร	13
สมรรถนะของผู้ประกอบการ	13
การเจริญเติบโตของธุรกิจ	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
กรอบแนวคิดในการวิจัย	19
สมมติฐานการวิจัย	20
3 วิธีการวิจัยและวิธีรวบรวมข้อมูล	21
กลุ่มตัวอย่าง	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูล	23
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	24
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลการวิจัย	25
การนำเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	25

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย	38
5 สรุปลผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	40
สรุปลผลการวิจัย	44
การอภิปรายผลผลการวิจัย	44
การตอบวัตถุประสงค์และข้อเสนอแนะ	48
บรรณานุกรม	50
ภาคผนวก	52
แบบสอบถาม	53
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	58
รูปภาพผลิตภัณฑ์จากตำบลดอนแร่	59
รูปภาพผลิตภัณฑ์จากตำบลคูบัว	60
รูปภาพผลิตภัณฑ์จากตำบलगรางบัว	61
ประวัติผู้วิจัย	62

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3-1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	21
3-2	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดสมรรถนะของผู้ประกอบการ	23
4-1	แสดงข้อมูลทั่วไปลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	25
4-2	แสดงลักษณะองค์กร	27
4-3	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม	28
4-4	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมกับการเจริญเติบโตขององค์กร	29
4-5	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมแต่ละด้านกับสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมด้านอื่นๆ	30
4-6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี	30
4-7	แสดงการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม จำแนกตามเพศ	31
4-8	แสดงการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม จำแนกตามอายุ	32
4-9	แสดงการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม จำแนกตามระดับการศึกษา	33
4-10	แสดงการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม จำแนกตามประสบการณ์ในด้านธุรกิจ(ประสบการณ์จากการทำงานจากที่อื่น)	34
4-11	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-Way ANOVA)การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในแต่ละด้าน จำแนกตามการถือครองกิจการ	35
4-12	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-Way ANOVA)การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในแต่ละด้าน จำแนกตามจำนวนสมาชิกในธุรกิจ	36
4-13	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-Way ANOVA)การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในแต่ละด้าน จำแนกตามการจำหน่ายสินค้า	37
5-1	แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	48

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	ผ้าซิ่นตีนจก	7
1-2	ผ้าซิ่นตาหมู่มุและผ้าซิ่นตาพื้น	8
1-3	ผ้าซิ่นชีว	9
1-4	ผ้าซิ่นแล่	10

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

กลางปี 2540 เศรษฐกิจโลกเกิดภาวะวิกฤติส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในระดับมหภาคของโลกและของประเทศไทยอย่างรุนแรง ทำให้ประเทศไทยตกอยู่ในสภาพธุรกิจถดถอย อันเนื่องมาจากการลอยตัวค่าเงินบาท การขอกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ ภาคธุรกิจขาดความสามารถในการชำระหนี้คืนให้กับสถาบันการเงิน ส่งผลให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan : NPL) ทำให้ภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กต้องปิดกิจการ รัฐบาลปัจจุบันได้ให้ความสำคัญของเศรษฐกิจระดับพื้นฐานที่มีอยู่ในแต่ละชุมชน ซึ่งถือเป็นรากฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ อันแท้จริง ธุรกิจขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises = SMEs) เป็นภาคธุรกิจที่ไม่มี ความซับซ้อนในการดำเนินงานมากนัก มีความคล่องตัวสูง เป็นธุรกิจที่สนับสนุนให้ใช้ทรัพยากร และวัตถุดิบที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น ใช้เงินลงทุนในการผลิตไม่สูงมากนัก รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาธุรกิจขนาดย่อม โดยได้ออกเป็นพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปี พ.ศ.2543 และได้จัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มากำกับดูแล เรื่องนี้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ปี 2553 ถึงปีปัจจุบัน ภาวะเศรษฐกิจโลกได้เกิดปัญหาขึ้นอีกครั้งทั้งประเทศในทวีปยุโรป อเมริกา แอฟริกา และทวีปเอเชีย ประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอย่างสหรัฐอเมริกา ได้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโลกและประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนาธุรกิจขนาดย่อม เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินการได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐทุกหน่วยงานและเงินทุนให้กู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคาร

การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมมีความแตกต่างกัน บางองค์การมีลักษณะการเจริญเติบโตแบบก้าวกระโดด (High, Accelerated Growth) บางแห่งการเจริญเติบโตอยู่ในระดับปานกลาง (Medium Growth) บางแห่งอยู่ในระดับต่ำ (Low Growth) บางแห่งเท่ากับศูนย์ (Zero Growth) บางแห่งล้มละลายก็มี ผลการวิจัย “ผู้ประกอบการ” ของประเทศสิงคโปร์ พบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมจำนวนมากที่ต้องเลิกกิจการภายใน 5 ปีแรก โดยเฉพาะธุรกิจขนาดย่อมมักมีโอกาสล้มเหลวในช่วง 2-3 ปีแรก แต่ถ้าธุรกิจสามารถยืนหยัดอยู่ได้เกิน 7 ปี โอกาสที่จะอยู่รอดและขยายตัวต่อไปจะมีมากขึ้น (วิฑูรย์ สิมะโชคดี, 2541, หน้า 60-61) ในปี พ.ศ.2519 มีการศึกษาถึงสาเหตุที่ธุรกิจ在美国ต้องล้มเลิกกิจการไปกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวนเกือบ 10,000 แห่ง พบว่า สาเหตุที่ต้องเลิกกิจการ คือ การไร้สมรรถภาพในการทำงานร้อยละ 42.3 ขาดประสบการณ์ในการทำงาน ร้อยละ 23.0 ขาดประสบการณ์ในสาขาธุรกิจที่ตนดำเนินการอยู่ ร้อยละ 13.8 ขาดประสบการณ์ในด้านการบริหาร ร้อยละ 13.0 (ปรีชา ทิระหุต, 2538, หน้า.21)

ธุรกิจขนาดย่อมมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 99 ของเศรษฐกิจไทยทั้งหมดในประเทศ ซึ่งเป็นพลังที่แท้จริงในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไปให้เจริญเติบโตไปข้างหน้า ลักษณะเฉพาะของธุรกิจขนาดย่อมคือมีความคล่องตัวสูง หลายปีที่ผ่านมาได้รับการสนับสนุนในเชิงนโยบายจากภาครัฐและเอกชนในหลากหลายมิติ แต่ธุรกิจขนาดย่อมก็มีข้อจำกัดพื้นฐานหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวและดำรงอยู่ของกิจการปัญหาของธุรกิจขนาดย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบขององค์การที่ต่างกัน แต่โดยรวมของปัญหาจะมีลักษณะความเชื่อมโยงที่คล้ายคลึงกัน คือ การหาแหล่งเงินทุน การบริหารจัดการ การเข้าถึงข้อมูลการบริการ เทคโนโลยีการผลิต การตลาด หรือแม้แต่ความสามารถในการแข่งขันกับการรุกของธุรกิจขนาดใหญ่ จุดเริ่มต้นของธุรกิจขนาดย่อม ส่วนมากมักจะมาจากรูจิในครอบครัว ซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ตามธรรมชาติแล้วครอบครัวจะมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการต่างๆ ของกิจการได้ไม่รวดเร็ว เหมือนเช่นกิจการที่มีพื้นฐานมาจากเงินทุนที่อิสระ(จากครอบครัว)กรณีธุรกิจภายในครอบครัวที่ดำเนินธุรกิจก้าวมาถึงจุดที่ต้องการขยายตัวเพิ่มขึ้น ข้อจำกัดที่จะพบอยู่เสมอ คือ การปรับระบบการทำงานที่ไม่ทันกับความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยสภาพแวดล้อมต่างๆ

การเจริญเติบโตขององค์การ ถือเป็นอุปสรรคสำคัญของการแข่งขันทางธุรกิจในยุคปัจจุบันที่ต้องการการปรับตัวไปให้ได้อย่างรวดเร็ว ด้วยการกระจายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการไปยังผู้ร่วมงาน ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งของการบริหารจัดการในธุรกิจขนาดย่อม ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการบริหารจัดการแบบครอบครัวแฝงอยู่ด้วย คือ ปัญหาการหมุนเวียนเข้า-ออกของแรงงาน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูง อันเนื่องมาจากแรงงานที่มีฝีมือและมีความชำนาญสูงมักจะเคลื่อนย้ายไปสู่ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่กว่า เพราะได้ผลตอบแทนสูง มีโอกาสเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ส่งผลให้ธุรกิจขนาดย่อมมีต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น ต้องเร่งพัฒนาฝีมือแรงงานใหม่ทดแทนแรงงานที่มีความชำนาญสูงที่ลาออกไปทำงานที่อื่น

จังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในพื้นที่ภาคกลาง (ด้านตะวันตก) พื้นที่ 5,196.462 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,247,789 ไร่ แบ่งการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ 104 ตำบล 25 เทศบาล 975 หมู่บ้าน จำนวน 257,251 ครัวเรือน เพศชาย 409,527 คน เพศหญิง 427,856 คน รวมทั้งสิ้นประมาณ 837,383 คน มีสถานประกอบการธุรกิจขนาดย่อมจำนวน 240 แห่ง โดยเฉพาะธุรกิจทอผ้าจากในจังหวัดราชบุรี มีประวัติศาสตร์ที่มายาวนาน น่าสนใจ มีผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลว เนื่องจากประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการผลิต ด้านการตลาดและการเงินแล้วยังมีปัญห่อื่น ๆ อีกมาก เช่น ปัญหาผลิตภักซ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน ปัญหาขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน ปัญหาแรงงานที่มีฝีมือและปัญหาการขาดผู้สืบทอดศิลปหัตถกรรมอย่างจริงจังและกว้างขวาง จึงทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดราชบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการลักษณะขององค์กร และสมรรถนะของผู้ประกอบการต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้คำปรึกษา สนับสนุน ส่งเสริม ปรับปรุงพัฒนาธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี
2. ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี กำหนดขอบเขต ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพพ่อค้าจก ในพื้นที่จังหวัดราชบุรี ได้แก่ ตำบลคูบัว ตำบลดอนแร่ และตำบลรางบัว ซึ่งประกอบธุรกิจขนาดย่อมที่เข้าเกณฑ์การจ้างงานและจดทะเบียนมีคณงานไม่เกิน 50 คน และทุนจดทะเบียนไม่เกิน 10 ล้านบาทจำนวน 100 คน

2. พื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้พื้นที่ตำบลคูบัว ตำบลดอนแร่ และตำบลรางบัว เฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพพ่อค้าจกในพื้นที่จังหวัดราชบุรี

3. ด้านเวลา

ระยะเวลาการศึกษาวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2553 - 30 กันยายน 2554

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ

ลักษณะขององค์กร ได้แก่ โครงสร้างการบังคับบัญชา การถือครองกิจการ ลักษณะสมาชิกในสถานประกอบการ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานอยู่ด้วยกัน

สมรรถนะของผู้ประกอบการ ได้แก่ สมรรถนะหลัก สมรรถนะบริหาร สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย การเจริญเติบโตด้านกำไร - ขาดทุน ปริมาณยอดขาย และการเจริญเติบโตด้านผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

นิยามศัพท์

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพทอผ้าจากหรือเจ้าของกิจการธุรกิจ
ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิมหาบัณฑิตขั้นสูงสุดของผู้ประกอบการ
ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ หมายถึง ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ
ธุรกิจขนาดย่อม หมายถึง ธุรกิจที่มีเกณฑ์การจ้างคนงานไม่เกิน 5 คน และทุนจดทะเบียน
ไม่เกิน 10 ล้านบาท

ผ้าจก หมายถึง การทอผ้าจากเส้นใยธรรมชาติและวัสดุสังเคราะห์ โดยการทอจก
(จก หมายถึง การควักที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ)

โครงสร้างการบังคับบัญชา หมายถึง บทบาทหน้าที่ในการบังคับบัญชา หรือความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลในสถานประกอบการ

การถือครองกิจการ หมายถึง รูปแบบการจัดตั้งสถานประกอบการตามกฎหมาย

เจ้าของคนเดียว หมายถึง สถานประกอบการที่มีเจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาเพียงคนเดียว

ห้างหุ้นส่วนสามัญ หมายถึง สถานประกอบการที่มีเจ้าของตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เป็นเจ้าของ
โดยแบ่งกำไรและขาดทุนจากกิจการ นั้น

ห้างหุ้นส่วนจำกัด หมายถึง สถานประกอบการที่มีผู้ประกอบการคนเดียวหรือหลายคนก็
ได้ ซึ่งจำกัดความรับผิดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่แต่ละคนจะลงทุนในห้างหุ้นส่วนนั้น

บริษัทจำกัด หมายถึง สถานประกอบการที่จัดตั้งโดยคณะผู้เริ่มก่อการ 3 คนได้มีการจด
ทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายและมีการแบ่งทุนเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่าๆ กัน ผู้ถือหุ้นรับผิดชอบจำกัดเพียง
ไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ

สหกรณ์ หมายถึง สถานประกอบการที่สมาชิกรวมตัวจัดตั้งด้วยความสมัครใจ โดยมี
ระเบียบและหลักการโดยเฉพาะ

ลักษณะสมาชิกในสถานประกอบการ หมายถึง บุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิต
ทางการสมรส รวมทั้งคนในชุมชนเดียวกันและใกล้เคียงกันที่ทำงานอยู่ด้วย

การจำหน่ายสินค้า หมายถึง การขายสินค้าให้กับลูกค้าที่มาซื้อสินค้าในสถานประกอบการ
หรือมีผู้มารับสินค้าไปขาย หรือมีการขายสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือมีการนำสินค้าไปขายโดยใช้
ชื่อแหล่งผลิต

สมรรถนะหลัก(Core competency) หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้มาใช้ในการ
การทำงานด้วยความระมัดระวัง ใส่ใจการทำงานทุกขั้นตอน สม่่าเสมอต่อเนื่อง ทันตามเวลาเพื่อ
ยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ดีกว่าเดิม

สมรรถนะบริหาร(Professional competency) หมายถึง ความสามารถในการวางแผน
อย่างมีเป้าหมาย รับผิดชอบหน้าที่ จัดในลำดับความสำคัญในการทำงานกระตุ้นให้สมาชิกมีส่วนร่วมมี
การประเมินประสิทธิภาพของผู้ใต้บังคับบัญชา รับฟังข้อมูลข่าวสารจากภายนอกเพื่อพัฒนางานให้
สำเร็จ

สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human competency) หมายถึง พฤติกรรมการทำงาน
ด้วยมิตรภาพสามารถโน้มน้าว จูงใจให้สมาชิกมีสัมพันธภาพที่ดีในการทำงาน มีความรู้มีความเข้าใจ

และยอมรับกันและกัน รู้จักควบคุมอารมณ์และรู้จักผูกมิตรกับบุคคลภายนอกเพื่อให้การปฏิบัติงาน บรรลุผลสำเร็จ

การเจริญเติบโตขององค์กร(Organization Growth) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของ องค์กรใน 3 ด้าน ได้แก่การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน ปริมาณยอดขาย และกำไร - ขาดทุน

การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์ หมายถึง จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วสามารถขายได้ตามราคา ที่ผู้ผลิตกำหนด

การเจริญเติบโตของยอดขาย หมายถึง การเพิ่มขึ้นของจำนวนผลิตภัณฑ์ที่จัดจำหน่าย

การเจริญเติบโตของผลประกอบการกำไร - ขาดทุน หมายถึง รายรับของสถานประกอบการ หักด้วยต้นทุนการผลิตของสถานประกอบการ แยกเป็น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี คณะผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยแบ่งเป็นหัวข้อสำคัญ ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของการทอผ้าจก
2. คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ
3. ลักษณะขององค์กร
4. สมรรถนะของผู้ประกอบการ
5. การเจริญเติบโตของธุรกิจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติความเป็นมาของการทอผ้าจก

ผ้าจก เป็นมรดกทางภูมิปัญญาของชาวไทย-ยวน ที่สืบทอดกันมายาวนานหลายร้อยปี เป็นผ้าที่ใช้แปรรูปเป็นเครื่องแต่งกายของชาวไทย-ยวน แบ่งเป็น ผ้าซิ่นตีนจก ผ้าขาวม้า ย่ามจก กระเป๋าคาดเอวจก ที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของไทย-ยวน ต่อมาชาวไทย-ยวน ได้ย้ายถิ่นฐานจากเมืองเชียงแสนในปี พ.ศ.2347 มาตั้งหลักแหล่งอยู่ที่ตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี โดยปลูกบ้านเรือนเป็นที่พักอาศัยถาวร ผู้ย้ายถิ่นมาจากเมืองเชียงแสน โดยในระยะเริ่มแรกที่มีการอพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัยในจังหวัดราชบุรี สตรีชาวไทย-ยวนทุกคนจะต้องฝึกหัดทอผ้าให้เป็นโดยเฉพาะ การทอผ้าจก เพราะสังคมชาวไทย-ยวนมีค่านิยมว่า สตรีที่สามารถทอผ้าจกได้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติของกุลสตรีและเหมาะสมที่จะแต่งงานออกเรือนมีครอบครัวได้ ในแต่ละครัวเรือนจึงต้องมีการสอนและฝึกหัดให้บุตรทอผ้าจกให้เป็น โดยนำภูมิปัญญาของชาวไทย-ยวน มาประกอบอาชีพทอผ้าด้วยวิธีจก(ใช้มือจก)โดยชาวไทย-ยวน ที่อพยพมาอยู่ที่ตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี จะทำการปลูกฝ้ายเพื่อนำมาปั่นเป็นเส้นด้ายสำหรับใช้ทอผ้าจกและใช้หูกทอผ้าแบบ โบราณที่พุ่งกระสวยด้วยมือ ทอผ้าเป็นผืน การย้อมสีเส้นด้ายก็จะใช้วิธีการย้อมด้วยสีธรรมชาติ การทอจกครั้งแรกเน้นที่การนำมานุ่งห่มในชุมชน ก่อน มิได้มุ่งเน้นเพื่อจำหน่าย ผ้าจกมีจุดเด่นที่มีสีสันทึบ สด สดสี พื้นดำ จกด้วยสีแดง แซมด้วยสีเหลือง เขียว เส้นใยละเอียด เนื้อแน่น ลวดลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นที่เด่นชัด เหมาะสำหรับนำไปแปรรูปเป็นผ้าซิ่น เสื้อทั้ง ชาย-หญิง ต่อมาเมื่อเดินทางมาเที่ยวชมในหมู่บ้านมากขึ้น เห็นว่าผ้าจกมีลวดลายสวยงาม ทอด้วยฝีมือละเอียดประณีต นักท่องเที่ยวนิยมซื้อไปฝากญาติพี่น้องเป็นจำนวนมากทำรายได้เข้าหมู่บ้านและชุมชนเป็นได้เป็นอย่างดี เป็นต้นเหตุให้เกิดธุรกิจขนาดย่อม(Small and Medium Enterprises = SMEs)ตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ผ้าซิ่นของชาวไทย-ยวนราชบุรี แบ่งได้เป็น 4 ประเภท ตามลักษณะและโอกาสที่นำไปใช้ ดังนี้

ผ้าซิ่นตีนจก

ผ้าซิ่นตา

ผ้าซิ่นชีว

ผ้าซิ่นแล่

ผ้าซิ่นตีนจก หมายถึง ซิ่นที่มีตีนประกอบด้วยส่วนที่เป็นผ้าซึ่งทอวดลายด้วยวิธีจกทอ ด้วยการล้วงหรือควักเส้นด้ายพิเศษมาผูกมัดขัดกับเส้นยืนเป็นลวดลายต่างๆ มี 3 ลักษณะ ตามรูป

ภาพที่ 1-1 ผ้าซิ่นตีนจก

ซิ่นตีนจก จกทั้งตัว

ซิ่นตีนจก ตัวยกมุกสลับมัดหมี่

ซิ่นตา มี 2 ชนิด คือ ซิ่นตาหมู่และซิ่นตาผ้าพื้น

ภาพที่ 1-2 ซิ่นตาหมู่และซิ่นตาพื้น

ซิ่นตาหมู่ ตัวซิ่นมีการจกลาย
ประกอบเป็นหมู่ๆพันรอบตัว

ซิ่นตาหมู่

ซิ่นตาผ้าพื้น ทอแถบสีต่างๆ พัน
รอบตัว

ซิ่นชิว ตีนซิ่นเป็นผ้าพื้นสีดำ ส่วนตัวซิ่น เป็นสีเขียว จกลายประกอบระหว่างรอย ต่อตีนกับตัวและตัวกับหัวซิ่นเป็นซิ่นที่ทอขึ้นใช้ใน่งทำงานอยู่กับบ้าน

ภาพที่ 1-3 ซิ่นชิว

ซิ่นแล่ ตัวซิ่นของซิ่นแล่ทอเป็นพื้นดำตลอดทั้งตัวต่อจาก ดิ้นซิ่นแต่ส่วนตัวมีแถบสีแดง
เชื่อมต่อกับดิ้นซิ่น เป็นซิ่นที่ใช้นุ่งทำงานอยู่ในบ้านหรือนอกบ้าน

ภาพที่ 1-4 ซิ่นแล่

2. คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์การธุรกิจขึ้นมาโดยยอมรับความเสี่ยงภัยเพื่อหวังกำไร (สมชาย หิรัญกิตติ และ คณะ, 2542, หน้า 25)

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่มีความคิดที่จะทำธุรกิจและเป็นผู้ก่อตั้งธุรกิจนั้นขึ้นมาและคอยดูแลประคับประคองให้ธุรกิจที่ตั้งขึ้นมานั้นดำเนินไปได้ด้วยดี (สุธี พนาวรร, 2550, หน้า 18)

ในการวิจัยเมื่อ ค.ศ. 1994 โดย Hal B. Pickel ได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการขนาดย่อม จำนวน 97 ราย ผลปรากฏว่าผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ มีคุณสมบัติสำคัญ 5 ประการ คือ

1) แรงผลักดัน คือ แรงจูงใจให้บุคคลทำงาน เช่น ความรับผิดชอบ ความกระฉับกระฉ่ง ความคิดริเริ่ม ความเพียร ความทะเยอทะยาน ผู้ประกอบการจำนวนมาต้องทำงานหนักถึงปานกลางในธุรกิจของเขา แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากเขาไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารที่ยากกว่า คือ การวางแผน การจัดการ การจูงใจ และการควบคุม

2) ความสามารถด้านสติปัญญาในการคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ มีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จได้เป็นดี เพราะจะทำให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ และสร้างวิธีการในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

3) ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ ความสามารถในการ “เอาใจเราไปใส่ใจเขา” และทราบว่าคนอื่น ๆ รู้สึกอย่างไร ซึ่งเป็นความสามารถในการฝึกให้มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมต้องรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า จูงใจให้พนักงานปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและต้องคำนึงถึงความต้องการและแรงจูงใจของลูกค้า

4) ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร คือ ความสามารถที่จะติดต่อสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ การติดต่อสื่อสารที่ดียังหมายถึง ผู้ส่งและผู้รับเข้าใจและถูกเข้าใจ ผู้ส่งและผู้รับอาจจะมี ความเข้าใจคนละอย่างและไม่เคยติดต่อสื่อสารกันอย่างแท้จริง เนื่องจากอุปสรรคด้านจิตวิทยาหรือ ความหมายของคำ

5) ความรู้ด้านเทคนิค ธุรกิจที่จะประสบความสำเร็จนั้น นอกจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมต้องมีแรงจูงใจที่สูงกว่าคนปกติโดยทั่วไปแล้ว ผู้ประกอบการจะต้องมีความสามารถด้านจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว เขายังต้องมีความรู้ด้านเทคนิคเกี่ยวกับธุรกิจที่ดำเนินงานด้วย จึงจะประสบความสำเร็จได้มากกว่าคู่แข่งอื่นๆ ในตลาด

จากผลของการค้นคว้าพบสรุปได้ว่าผู้ประกอบการควรมีคุณลักษณะ ดังนี้

- 1) ต้องกล้าเสี่ยงอย่างมีเหตุผล
- 2) ต้องมีความมั่นใจในตนเอง
- 3) ต้องเป็นผู้ที่ชอบทำงานหนักและทนทานต่อการทำงาน

4) ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการกำหนดเป้าหมาย มีการวางแผนเป็นขั้นเป็นตอนที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) ต้องเป็นผู้ที่พร้อมที่จะรับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของธุรกิจ และจะต้องมีมาตรการที่จะควบคุมให้ธุรกิจดำเนินอยู่ตลอดไป

6) ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการที่จะผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ๆ ออกสู่ตลาด การศึกษาความหมายในภาพรวมของผู้ประกอบการ ซึ่ง แชนด์เลอร์และแจนเซน (Chandler and Jansen, 1992) ได้ทำการวิจัยลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า มีทัศนคติที่หลากหลายเกี่ยวกับความหมายของผู้ประกอบการ เนื่องจากกิจกรรมของผู้ประกอบการมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของสังคม นั้น ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม บริบทของสังคมที่แตกต่างกันไป

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของชอร์ดตาและเพราเลส (Chorda and Perales, 1997, pp. 145-166) ได้แบ่งประเภทของผู้ประกอบไว้ดังนี้ คือ

1) ผู้ประกอบการที่เป็นผู้แสวงหาโอกาส หรือผู้แสวงหาแนวทางแห่งความสำเร็จ (The opportunistic entrepreneur)

2) ผู้ประกอบการที่เน้นความคิดสร้างสรรค์หรือมีบารมี (The creative or charismatic entrepreneur)

3) ผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการดำเนินกิจการใหม่ (The conventional entrepreneur)

4) ผู้ประกอบการที่มุ่งเน้นผลงานทางด้านวิทยาศาสตร์หรืองานวิจัยเป็นหลัก เน้นเป็นนักประดิษฐ์

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการของคันทิงแฮม และลิสเชอรอน (Cunningham and Lischeron, 1991, pp. 12-25) แบ่งแนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการได้ 6 กลุ่ม คือ

1) ทัศนคติแนวมหาบุรุษ (Great person school) ผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่เกิดมาพร้อมกับการหยั่งรู้ (Intuition) ความแข็งขัน (Vigor) มีพลัง (Energy) ความเพียรพยายามไม่ลดละ (Persistence) และการเคารพนับถือตนเอง (Self-esteem)

2) ทัศนคติแนวคลาสสิก (Classical school) กล่าวว่า ผู้ประกอบการจะต้องมีความสามารถในการประกอบการ ได้แก่ การมีนวัตกรรม (Innovation) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการแสวงหาสิ่งใหม่ (Discovery)

3) ทัศนคติในเชิงการจัดการ (The management school) ผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่ก่อตั้งและเป็นเจ้าของสถานประกอบการ มีหน้าที่จัดการและประเมินความเสี่ยง

4) ทัศนคติในเชิงภาวะผู้นำ (The leadership school) ผู้ประกอบการ คือ บุคคลซึ่งมีหน้าที่จูงใจ แนะนำและชี้แนะ

5) กลุ่มที่วิเคราะห์ผู้ประกอบการว่าเป็นผู้บริหารจัดการในองค์การขนาดใหญ่ (Entrepreneurship school) แนวทัศนคตินี้จะมุ่งเน้นความสนใจในบทบาทของผู้บริหารจัดการ ซึ่งเปี่ยมไปด้วยทักษะ ความสามารถภายในองค์การขนาดใหญ่ที่ซับซ้อน บุคคลเหล่านี้จะได้รับหน้าที่ให้เป็นผู้บริหารจัดการในบริษัทขนาดใหญ่ เป็นผู้ที่ได้รับอำนาจหน้าที่เต็ม มีเสรีภาพและได้รับการ

สนับสนุนทางการเงิน งบประมาณเพื่อก่อให้เกิดการสร้างผลผลิต บริการ และระบบการทำงานใหม่ ๆ ผู้บริหารเหล่านี้จะเป็นอิสระจากงานประจำวันและข้อจำกัดของบริษัท(วิทยากร เชียงกุล, 2536, หน้า 156)

6) ทศนะในเชิงจิตวิทยาของผู้ประกอบการ (The psychological characteristics school of entrepreneurship) ในมุมมองนี้ ผู้ประกอบการ คือ ปัจเจกบุคคลซึ่งมีค่านิยม ทศนคติ และความต้องการของตนเอง ซึ่งจะเป็นตัวผลักดันและก่อให้เกิดความแตกต่างและแบ่งแยกเขาเหล่านี้จากบุคคล

3. ลักษณะขององค์กร

ความหมายขององค์กร

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2541, หน้า 251) ได้ให้ความหมายขององค์กร คือ โครงสร้างที่ได้ตั้งขึ้นตามกระบวนการ โดยมีการรับพนักงานให้เข้ามาทำงานร่วมกันในฝ่ายต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หมายถึง กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความผูกพันกัน ซึ่งใช้ความหมายหรือความสามารถร่วมกันในการผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ

วิรัช สงวนวงศ์วาน (2546, หน้า 6) ได้ให้ความหมายขององค์กร คือ การรวมกลุ่มกันของคนเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ในองค์กรทั่วไปจึงต้องมีวัตถุประสงค์(Purpose) มีคน(People) และมีโครงสร้าง(Structure) ในองค์กรสมัยใหม่จะมีความยืดหยุ่น(Flexible) มีการติดต่อสื่อสาร(Communication) ตลอดทั่วถึงทั้งภายในและภายนอกองค์กรและมีความสามารถในการตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงทั้งปวง

อุทัย หิรัญโต (2546, หน้า 28) ได้ให้ความหมายขององค์กร คือ กลุ่มคนที่ร่วมกันประกอบกิจการงานอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีการจัดระเบียบไว้

บาร์นาร์ด (Barnard, 1970, p.2) ได้ให้ความหมายขององค์กรที่เป็นแบบแผนหมายถึงความร่วมมือกันระหว่างบุคคลหลายคนซึ่งมีความตั้งใจจริงที่จะร่วมกันดำเนินกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่าองค์กร หมายถึง การที่บุคคลร่วมกันจัดกิจกรรมขึ้นไปเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4. สมรรถนะของผู้ประกอบการ

สมรรถนะของบุคคล คือ การแสดงให้เห็นถึงแนวทางการกระทำพฤติกรรม (Behavior) การคิด(Thinking) แรงจูงใจ(Motive) อุปนิสัย(Trait)จะแสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อข้อมูล หรือสถานการณ์ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ส่งผลต่อการควบคุมอารมณ์ภายใต้สภาวะความกดดัน ความคิดริเริ่มที่จะกระทำในสิ่งแปลกใหม่

สมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ (Functional Competency : FC) หมายถึง ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะที่บุคคลจำเป็นต้องมี เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ประกอบด้วย การคิดวิเคราะห์ การมองภาพองค์รวม การสืบหาข้อมูล ความเข้าใจข้อแตกต่างทางวัฒนธรรม ความเข้าใจผู้อื่น การดำเนินการเชิงรุก ความถูกต้องของงาน ความมั่นใจในตนเอง ความยืดหยุ่นผ่อนปรน ศิลปะสื่อสารจูงใจ สนุกหรือภาพทางศิลปะ การประสานงาน การวางแผน การติดตามงาน การเจรจาต่อรอง การแก้ปัญหา การให้คำปรึกษา การบริหารงานวิจัย การบริหารโครงการ การบริหารงบประมาณ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้อุปกรณ์ และความสามารถในการใช้เอกสาร

สมรรถนะของผู้ประกอบการ หมายถึง ความรู้ คุณลักษณะด้านการบริหารจัดการที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ประกอบด้วย

- 1) วิสัยทัศน์ (Visioning : VI)
- 2) การบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management : CM)
- 3) การให้อำนาจผู้อื่น (Empowerment : EM)
- 4) การบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management : PM)
- 5) การพัฒนาศักยภาพคน (Caring & Development Other : DEV)
- 6) ความรู้ด้านงานทรัพยากรบุคคล (Human Resources Knowledge)
- 7) การบริหารงานด้านสารสนเทศ (Information Technology Management)
- 8) ความรู้ด้านงานบัญชี (Accounting Knowledge)
- 9) ความรู้ในด้านงานคลังพัสดุและการจัดซื้อ (Store and Purchasing Knowledge)

การดำเนินธุรกิจทุกชนิด ถ้าผู้ประกอบการมีสมรรถนะดี จะทำให้ธุรกิจนั้น มีกำไร การบริหารจัดการมีความเจริญก้าวหน้า สามารถแข่งขันกับธุรกิจอื่นได้ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

5. การเจริญเติบโตของธุรกิจ

ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 16 เป็นต้นมา แนวคิดเกี่ยวกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย นักทฤษฎีนิยมเน้นความสำคัญการสะสมโลหะมีค่าส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอำนาจของประเทศ การส่งออกไปขายนอกประเทศในมูลค่าที่สูงกว่าการซื้อสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้ประเทศได้โลหะที่มีค่ามากขึ้น

ส่วนนักเศรษฐศาสตร์อีก 2 ท่าน คือ ฮาร์รอด (Rey Harrod) และ โดมาร์ (Key Domar) เชื่อว่าการสะสมทุนมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สำหรับลักษณะเด่นในการวิเคราะห์คือ การเน้นว่าการสะสมทุนทำให้เกิดผล 2 ประการ คือ 1) การลงทุนก่อให้เกิดรายได้ 2) การเพิ่มสต็อกของทุนเป็นการเพิ่มความสามารถในการผลิตสินค้าต่าง ๆ มีผลทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิทยาการ 2 ประเภทคือ

- 1) ความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกิดจากปัจจัยภายนอกระบบเศรษฐกิจ (Exogenous Technical Progress)

2) ความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกิดจากปัจจัยภายในระบบเศรษฐกิจ (Endogenous Technical Progress)

จากความหมายของความก้าวหน้าทางวิทยาการที่มีได้มาร่วมกับปัจจัยการผลิต ความก้าวหน้าทางวิทยาการไม่จำเป็นต้องมีผลต่อการเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิต หรือการประหยัดปัจจัยการผลิตเท่าๆ กันเสมอไป ความก้าวหน้าทางวิทยาการอาจทำให้มีการประหยัดทุนอย่างเดียว ประหยัดแรงงานอย่างเดียว หรือประหยัดทั้งแรงงานและทุนทั้งคู่ก็ได้ ความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เรียกว่า มีความเป็นกลาง (Neutral) ส่วนที่ทำให้มีการประหยัดปัจจัยการผลิตในอัตราที่ไม่เท่ากันเป็นความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เรียกว่า ความลำเอียง (Bias)

มีนักเศรษฐศาสตร์ 3 คน คือ ฮาร์รอด (Harrod) โซโลว์ (Solow) และฮิกส์ (Hicks) ได้ให้คำนิยามของความเป็นกลางไว้ว่าความเป็นกลาง คือ การที่ผลตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายของปัจจัยทุนต่อแรงงาน (Factor Shares) มีสัดส่วนคงที่ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการของไทย ประเทศไทยได้นำเทคโนโลยีด้านการผลิตและมีการพัฒนาแรงงานอย่างต่อเนื่อง จึงได้นำฟังก์ชันการผลิตของคobb – ดักลาส (Cobb – Douglas) มาวิเคราะห์โดยกำหนดให้ฟังก์ชันการผลิตมีความก้าวหน้าทางวิทยาการเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอและมีลักษณะเป็นกลางตามแบบของฮิกส์ (Hick Neutral Technical Progress) คือ ความก้าวหน้าทางวิทยาการจะเกิดขึ้นทั้งปัจจัยทุนและแรงงานพร้อมๆ กันไป (ที่มา : การศึกษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการ : ppa 749.pdf)

โดยทั่วไป การเปลี่ยนแปลงในการประกอบธุรกิจจะหมุนเวียนไปตามวัฏจักรธุรกิจ (Business Cycle) กล่าวคือ ในระยะเริ่มแรกของการประกอบธุรกิจจะอยู่ในภาวะขยายตัว (Expansion) โดยที่ธุรกิจจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์การตลาดเข้ามาสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้ก้าวเข้าสู่ภาวะรุ่งเรืองในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้นก็จะเข้าสู่ภาวะถดถอย (Recession) โดยอาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ อาทิ คู่แข่งมีสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพทัดเทียมกัน หรือมีคุณภาพสูงกว่า ทำให้ผู้บริโภคมีความนิยมในสินค้าของสถานประกอบการเราน้อยลง ซึ่งหากไม่มีการปรับปรุงหรือแก้ไขธุรกิจก็จะเข้าสู่ภาวะตกต่ำ (Depression) ซึ่งอาจจะส่งผลให้สถานประกอบการเลิกกิจการได้

อย่างไรก็ตามเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้อ้าวเข้าสู่ภาวะถดถอย(Recession) ในขณะที่ยังอยู่ในภาวะรุ่งเรือง ธุรกิจจะมีการปรับปรุงด้านการผลิต การตลาดและการบริหาร เช่น ธุรกิจอาจจะใช้กลยุทธ์การส่งเสริมการขาย(Promotion) ปรับปรุงช่องทางการจำหน่าย (Distribution) พัฒนาปรับปรุงคุณภาพสินค้าให้ดีขึ้นเปลี่ยนแปลงรูปแบบบรรจุภัณฑ์ (Packaging) ให้ดึงดูดผู้บริโภคหรือใช้กลยุทธ์ราคา(Pricing) มาเป็นเครื่องกระตุ้นการบริโภคสินค้าและบริการ หรือมีการออกสินค้าใหม่มาทดแทนสินค้าเดิมที่มีอยู่เนื่องจากสินค้านั้นไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแล้ว ซึ่งกลยุทธ์เหล่านี้ อาจทำให้ธุรกิจกลับฟื้นตัวขึ้นใหม่(Revival) และเข้าสู่ภาวะขยายตัว(Expansion) แล้วหมุนเวียนเข้าสู่ภาวะต่างๆ ของวัฏจักรธุรกิจอีกครั้งหนึ่ง

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญมาก ช่างโสภา(2545) ทำการศึกษาวิจัย นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา ผ้าทอพื้นเมืองของจังหวัดในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลสำเร็จในด้านการผลิต กลุ่มอาชีพทอผ้าพื้นเมือง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ด้านการทอผ้าดั้งเดิมและทุกกลุ่มยังได้มีการอบรมเพิ่มเติมความรู้ มีการศึกษาดูงานเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทอผ้าและพัฒนาศักยภาพการผลิตโดยมีหน่วยงานราชการและบุคลากรเข้ามาสนับสนุนและมีสถานที่ผลิตจำหน่ายและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ของตนเองในด้านผลิตภัณฑ์และสินค้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผ้าทอที่เป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้านและชุมชน มีการควบคุมผลิตภัณฑ์ทั้งก่อนการผลิต หลังการผลิต คิดค้นออกแบบลวดลายใหม่ แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดทำโลโก้ในการประชาสัมพันธ์ ด้านการบริหารจัดการ กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีคณะกรรมการบริหาร มีการระดมความคิดร่วมกัน ด้านการตลาด ส่วนใหญ่คนในท้องถิ่นสนับสนุนและใช้ผ้าทอพื้นเมือง นอกจากนี้ยังมีตลาดในการจำหน่ายทั้งในระดับตำบล อำเภอ จังหวัด และต่างจังหวัด ส่วนเรื่องปัญหาและอุปสรรค พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องซื้อวัตถุดิบจากภายนอก ปัญหาเรื่องทุนในการดำเนินการและการไม่มีตลาดรองรับลูกค้าที่ไม่แน่นอน

สถาบันพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเครือข่ายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2546) ได้เสนอรายงานผลการศึกษาระดับสมบูรณ คุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทั่วไป มีความซื่อสัตย์ ขยันอดทน มุ่งมั่นในความสำเร็จ มีความรับผิดชอบ เชื่อมั่นในตนเอง มุ่งประสิทธิภาพในงานและมีความสามารถในการตัดสินใจ ในขณะที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ 63 ตัวอย่างให้ความสำคัญเรื่องความสามารถในการสื่อสาร ความคิดริเริ่ม และเต็มใจเสี่ยงมากกว่า ส่วนเรื่องความสามารถทางการจัดการนั้น ผู้ประกอบการให้ความสนใจในเรื่องต่างๆ เหมือนกัน แต่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จใช้ความสามารถมากกว่าจึงประสบความสำเร็จกว่า

อุทุมพร อินทจักร์(2546) ศึกษาวิจัย เรื่อง แบบแผนและกระบวนการการเรียนรู้การปรับตัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ภายใต้โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ พบว่า ผู้ประกอบการมีกระบวนการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาหลายหลายรูปแบบ โดยแบบแผนการเรียนรู้ที่ผู้ประกอบการนิยมเลือกใช้ คือ การเรียนรู้โดยการสังเกต ซักถามความรู้จากผู้ที่มีประสบการณ์ สำหรับแบบแผนการปรับตัวที่ผู้ประกอบการนิยมเลือกใช้มากที่สุด คือ การปรับตัวแบบไม่ยอมแพ้ต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนเรื่องการลงทุนทางการเงินลงทุนเบื้องต้นและทุนหมุนเวียนภายใน การเริ่มดำเนินธุรกิจยังขาดระบบการสนับสนุนส่งเสริมผลักดันแบบเบ็ดเสร็จ ปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่จะกำหนดความสำเร็จและความก้าวหน้าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคต จะต้องขึ้นอยู่กับการพัฒนาความชำนาญของผู้ประกอบการ ทั้งด้านการบริหาร วิชาชีพ การก้าวทันเทคโนโลยีและการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ของโลกธุรกิจ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สนับสนุนโดยสถาบันพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2546) การศึกษาวิจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในทุกภาคธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยทำการศึกษาวิจัยและสำรวจเบื้องต้น จากผู้ประกอบการขนาดเล็กที่ประสบความสำเร็จซึ่งเป็นตัวแปรที่ศึกษาครอบคลุมในเรื่องของประสบการณ์ ความรู้ การศึกษา ความชำนาญ บุคลิกภาพ คุณค่า และคุณลักษณะ ผลการศึกษาพบว่าคุณลักษณะต่างๆ มีความสำคัญไม่แตกต่างกันแต่มีความแตกต่างกันในเรื่องลำดับความสำคัญ ดังนั้น หากพิจารณาว่าผู้ประกอบการรายใดมีแนวโน้มจะประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจหรือไม่ ผลการศึกษานี้เป็นปัจจัยที่สำคัญตัวหนึ่งที่ต้องใช้พิจารณา

จรัสลักษณ์ ทรัพย์ทวีพงศ์(2549) ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการการพัฒนาศูนย์กลางและผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดชลบุรี พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความต้องการการพัฒนาศูนย์กลางทางการจัดการเป็นอย่างมาก ความต้องการลำดับแรก คือ การจัดการผลิต รองลงมาได้แก่ การจัดการการเงินและการบัญชี การจัดการตลาด ลำดับสุดท้าย คือ การจัดการบุคลากรผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางมีความต้องการพัฒนาศูนย์กลางทางการจัดการการเงินและการบัญชี การจัดการผลิต และการจัดการบุคลากรมากกว่าวิสาหกิจขนาดย่อม แต่มีความต้องการพัฒนาศูนย์กลางด้านการตลาดไม่แตกต่างกัน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มียอดขายมากกว่าหรือเท่ากับที่คาดหมายไว้ มีความต้องการพัฒนาศูนย์กลางทางการจัดการการเงินและการบัญชี การจัดการการผลิตมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มียอดขายน้อยกว่าที่คาดหมายไว้ แต่มีความต้องการพัฒนาศูนย์กลางทางการจัดการการผลิต การจัดการบุคลากรไม่แตกต่างกัน ส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีกำไรมากกว่า หรือ เท่ากับที่คาดหมายไว้ มีความต้องการพัฒนาศูนย์กลางทางการจัดการการเงินและการบัญชี การจัดการการผลิตและการจัดการบุคลากรมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีกำไรน้อยกว่าที่คาดหมายไว้

บรัช และฮิสริช (Brush & Hishrich, 1991, p.9) ทำการศึกษาหัวข้อเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ประกอบการหญิงจำนวน 172 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ธุรกิจยังคงดำเนินอยู่รอด จำนวน 133 คน กับกลุ่มที่ต้องล้มเลิกกิจการไป จำนวน 39 คน กับตัวแปรตาม คือ การเจริญเติบโตของธุรกิจ ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของยอดขาย รายได้และจำนวนคนงานที่ทำงานแบบเต็มเวลาตลอดช่วงเวลา 6 ปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้ประกอบการหญิงที่ประสบความสำเร็จสูงจะมีระดับการศึกษาสูงด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของเบ็กเลย์(Begley & Boyd, 1985.P.452) ที่ทำวิจัยธุรกิจขนาดย่อม จำนวน 1,000 บริษัท กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการชายมากกว่าร้อยละ 95 จากการศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารระดับสูง(CEO) กับผลการดำเนินงานด้านการเงิน พบว่า บริษัทที่ผู้บริหารระดับสูงมีระดับการศึกษาสูงจะมีการเจริญเติบโตในระดับสูงเช่นเดียวกับเวสเปอร์ (Vesper, 1990.p.27)พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลกำไร

ชอร์ดตา และเพอราเลส(Chorda & Perales, 1997, p.145) ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ประกอบการผู้หญิง จำนวน 172 คน พบว่า ผู้ประกอบการหญิงที่มีประสบการณ์ในด้านธุรกิจจะประสบผลสำเร็จในธุรกิจมากกว่าผู้ประกอบการหญิงที่ไม่มีประสบการณ์ในด้านธุรกิจ สอดคล้องกับเวสเปอร์ (Vesper, 1990, p.27) ที่ศึกษาถึง

ความสำเร็จในธุรกิจ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารของธุรกิจที่กำลังริเริ่มกิจการกับธุรกิจที่ดำเนินการอยู่แล้ว พบว่าประสบการณ์ของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับผลกำไร

ไมเนอร์, สมิธ และแบรคเคอร์ (Miner, Smith, & Bracker, 1998, p.544) ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการประกอบการที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจประเภทเน้นนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 118 คน เปรียบเทียบกับกลุ่มผู้จัดการและนักวิทยาศาสตร์ จำนวน 41 คน ใช้เกณฑ์การเจริญเติบโตขององค์การหลายอย่างประกอบด้วย (1) ค่าเฉลี่ยรายปีของการขยายตัวด้านการจ้างงาน (2) ค่าเฉลี่ยรายปีของการเจริญเติบโตของยอดขาย สรุปได้ว่าผู้ประกอบการมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการประกอบธุรกิจขนาดย่อม ดังนั้น ผู้ประกอบการต้องมีคุณลักษณะที่ดี มีความสามารถในการทำงาน เฉลียวฉลาด ไหวพริบดี มีความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้นในการทำงาน ความเป็นผู้นำในการประกอบธุรกิจ และรู้จักประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามมา

ในอดีตภาครัฐไม่ให้ความสำคัญการดำเนินงานของธุรกิจขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises = SMEs) มากนัก แต่ในปัจจุบันภาครัฐให้ความสำคัญเรื่อง SMEs เป็นอย่างมาก มีการศึกษาปัญหา การนำเสนอในรูปแบบนโยบายและแผนส่งเสริม SMEs อย่างจริงจัง แต่ผู้ประกอบการ SMEs กลับมองว่าการเริ่มดำเนินธุรกิจ ยังขาดการสนับสนุน ส่งเสริม ผลักดัน แบบเบ็ดเสร็จและต่อเนื่อง ปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่จะกำหนดความสำเร็จและความก้าวหน้าของขนาดย่อม ในอนาคตจะขึ้นอยู่กับการพัฒนาความชำนาญของผู้ประกอบการด้านการบริหารและวิชาชีพ การก้าวทันเทคโนโลยี การได้รับข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยรวดเร็ว ในระดับมาก

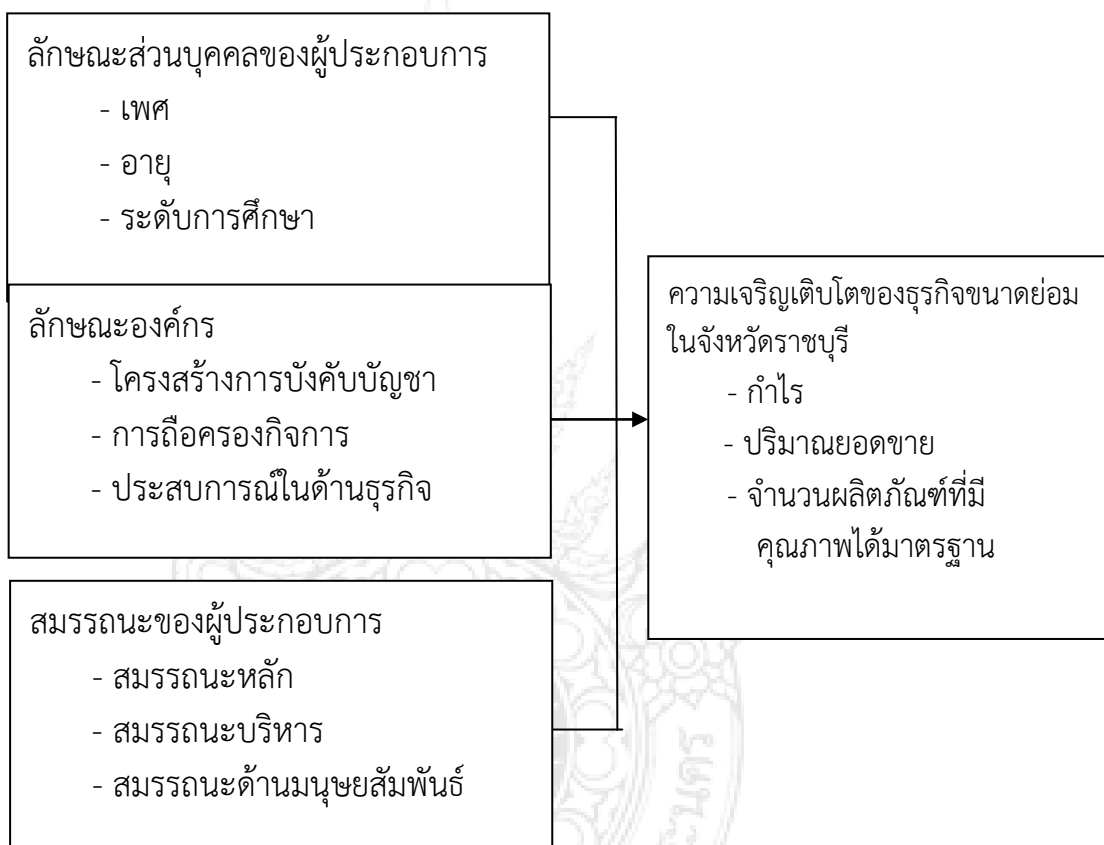
ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจศึกษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี กรณีธุรกิจผ้าจก โดยเน้นจำนวนผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ยอดขาย และผลกำไร จากการประกอบกิจการ จากการค้นคว้า ทฤษฎี เอกสาร ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐาน

จากกรอบแนวคิด ดังกล่าว กำหนดเป็นสมมติฐานได้ ดังนี้

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม
2. อายุ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม
3. ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม
4. ประสบการณ์ในด้านธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม
5. ลักษณะขององค์กร มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม
6. สมรรถนะของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี โดยมีรายละเอียดในการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารกิจการ พนักงานทอผ้า ซึ่งทำธุรกิจทอผ้าจากในจังหวัดราชบุรี พื้นที่ 4 ตำบล คือ ตำบลดอนแร่ ตำบลคูบัว และตำบลรางบัว จังหวัดราชบุรี

เนื่องจากประชากรมีน้อย คณะผู้วิจัยจึงศึกษาประชากรทั้งหมดที่สามารถเข้าถึงสถานประกอบการหรือบ้านที่ทำงาน โดยผู้วิจัยถามตามแบบสอบถามและให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 53 คน ดังนี้

ตารางที่ 3-1 ตารางจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ตำบล	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ตำบลดอนแร่		
กลุ่มทอผ้าจากวัดนาหนอง	35	5
บ้านคุณนิม	4	1
บ้านป่าสมใจ	6	2
ตำบลคูบัว		
กลุ่มทอผ้าจากคุณยายซื่อน กำลังหาญ	2	1
กลุ่มทอผ้าจากบ้านไต้	30	8
กลุ่มทอผ้าที่บ้านคุณมณี สุขเกษม	10	3
กลุ่มทอผ้าจากป่าเสี้ยว	8	2

ตารางที่ 3-1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

ตำบล	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ตำบลรางบัว		
กลุ่มทอผ้าจกวัดรางบัว	50	17
กลุ่มทอผ้าจกซำใหญ่	10	3
บ้านลุงแพง แวนแก้ว	5	1
รวม	160	53

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทอผ้าจก ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจ ระยะเวลาในการทำธุรกิจ ทั้งหมด 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะองค์กร ได้แก่ การถือครองกิจการ ลักษณะสมาชิกในสถานประกอบการ จำนวนสมาชิกที่ทำงานอยู่ด้วย และการจำหน่ายสินค้า มี 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสมรรถนะของผู้ประกอบการ ได้แก่ สมรรถนะหลัก 28 ข้อ สมรรถนะบริหาร 7 ข้อ สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ 6 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือคณะผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความตรงและความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม ดังนี้ คณะผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัยจากการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาทดสอบความตรงโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการตรวจปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น และโดยนำข้อคำถามที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้วไปทดลอง(Try out)กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าคุณภาพด้วยการตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่นการด้วยวิธีของแบบครอนบัค(Cronbach) ซึ่งเสนอแนะให้ใช้การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Coefficient alpha) คำนวณโดยคอมพิวเตอร์ ดังตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดสมรรถนะของผู้ประกอบการ

แบบวัดสมรรถนะของผู้ประกอบการ	จำนวนข้อคำถาม	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
1. สมรรถนะหลัก	28	.9152
2. สมรรถนะบริหาร	7	.9682
3. สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์	6	.9109

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปสอบถาม อธิบาย ให้กลุ่มตัวอย่างตอบและเก็บคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 53 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถาม บันทึกลงในหน่วยความจำแล้วเขียนโปรแกรม เพื่อให้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาและลักษณะองค์กร ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่(Frequency) ค่าร้อยละ(Percent) ค่าเฉลี่ย(Mean: \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation : S.D.)

2. การวัดระดับสมรรถนะผู้ประกอบการ

2.1 ทำการวิเคราะห์โดยแบ่งระดับสมรรถนะของผู้ประกอบการ แบ่งออกเป็น 3 ระดับและใช้คะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนสูงสุดกับต่ำสุด มาจัดระดับเป็น 3 ระดับ โดยใช้คะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด มาจัดระดับ เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนขั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ ดังนี้

ระดับคุณลักษณะ	ระดับคะแนน
ต่ำ	1.00 – 2.33
กลาง	2.34 – 3.66
สูง	3.67 – 5.00

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม สถิติที่ใช้ คือ

3.1 การทดสอบค่า t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ และอื่นๆ

3.2 ทาค่า One - Way ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป

3.3 สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ดังนี้

1) ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลดลง ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม

2) ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่ม ด้วย ถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย

3) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

4) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก

5) ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

6) ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความหมาย
0.81 - 1.00	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
0.61 - 0.80	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.41 - 0.60	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
0.21 - 0.40	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
0.01 - 0.20	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์

4. การทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การแปลความ

1. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วย Program สำเร็จรูป SPSS Version 11.5
2. นำ Print - Out ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาแปลผล หาค่าสถิติที่วิเคราะห์ได้ ตามระเบียบวิธีวิจัยทางสถิติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี คณะผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี โดยคณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 53 ชุด จากผู้ประกอบการอย่างละเอียดทั้งหมด 53 คน

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ลักษณะองค์กร

ส่วนที่ 3 สมรรถนะของผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ประกอบการขนาดย่อม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การประกอบธุรกิจ การถือครองกิจการ จำนวนสมาชิกในธุรกิจ และการจำหน่ายสินค้า

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลทั่วไปลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	4	7.50
	หญิง	49	92.50
อายุ	ต่ำกว่า 40 ปี	13	24.53
	41 – 50 ปี	17	32.08
	51 – 60 ปี	16	30.19
	61 – 70 ปี	6	11.32
	71 ปีขึ้นไป	1	1.89

ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลทั่วไปลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	35	66.00
มัธยมศึกษา	18	34.00
ปริญญาตรี	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ		
เคย	23	43.40
ไม่เคย	30	56.60
ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ		
1 – 3 ปี	7	13.21
4 – 6 ปี	5	9.43
7 – 10 ปี	7	13.21
มากกว่า 10 ปี	34	64.15
รวม	53	100.00

จาก ตารางที่ 4-1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ลักษณะธุรกิจ และการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม ในจังหวัดราชบุรี สรุปได้ ดังนี้

เพศ ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50 ผู้ประกอบการเป็นเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

อายุ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 32.08 รองลงมาคือ ผู้ประกอบการที่มีอายุ 51–60ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 30.19 ผู้ประกอบการที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 24.53 ผู้ประกอบการที่มีอายุ 61 – 70 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.32 ขณะที่ผู้ประกอบการที่มีอายุ 71 ปีขึ้นไป มีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.89

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 และการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00

ประสบการณ์ในด้านธุรกิจ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่น จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 ผู้ประกอบการที่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานจากที่อื่น จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40

ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานหรือประกอบธุรกิจปัจจุบันมากกว่า 10 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 64.15 ผู้ประกอบการมีระยะเวลาในการทำงานหรือประกอบธุรกิจปัจจุบัน 7 – 10 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 13.21 ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 4-6 ปีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.43 ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 1- 3 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 13.21

ส่วนที่ 2 ลักษณะองค์กร วิเคราะห์สภาพการถือครองกิจการ จำนวนสมาชิกในธุรกิจ และการจำหน่ายสินค้า

ตารางที่ 4-2 แสดงลักษณะองค์กร

ลักษณะองค์กร	จำนวน	ร้อยละ
การถือครองกิจการ		
เป็นเจ้าของคนเดียว	38	71.70
แบบหุ้นส่วนสามัญ	6	11.32
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	8	15.09
สหกรณ์	-	-
บริษัทจำกัด	1	1.89
จำนวนสมาชิกในธุรกิจ		
1 – 10 คน	38	71.70
11 – 20 คน	5	9.43
21 – 30 คน	3	5.66
30 คนขึ้นไป	7	13.21
การจำหน่ายสินค้า		
จำหน่ายที่บ้าน	20	37.74
จำหน่ายศูนย์ธุรกิจชุมชน	24	45.28
จำหน่ายในงานแสดงสินค้า	8	15.09
ส่งออกต่างประเทศ	1	1.89
รวม	53	100.00

จากตารางที่ 4-2 แสดงสภาพการถือครองกิจการ จำนวนสมาชิกในธุรกิจ และการจำหน่ายสินค้าของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ดังนี้

การถือครองกิจการ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ถือครองกิจการแบบเป็นเจ้าของกิจการคนเดียว จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70 รองลงมาคือ ถือครองกิจการแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.09 กิจการแบบหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.32 ผู้ประกอบการที่ถือครองกิจการแบบบริษัทจำกัด จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.89

จำนวนสมาชิกในธุรกิจ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 1 – 10 คน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.70 มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 30 คนขึ้นไป จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.21 มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 11 – 20 คน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.43 และผู้ประกอบการที่มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 21 – 30 คน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.66

การจำหน่ายสินค้า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทำการจำหน่ายสินค้าที่ศูนย์ธุรกิจชุมชน จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.28 จำหน่ายสินค้าที่บ้าน จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.74 จำหน่ายสินค้าในงานแสดงสินค้า จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.09 ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.89

ส่วนที่ 3 สมรรถนะของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4-3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม

สมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม	(n = 53)		ระดับ
	\bar{X}	SD	
1. สมรรถนะหลัก	3.92	.51	สูง
2. สมรรถนะบริหาร	3.55	.86	สูง
3. สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์	3.86	.63	สูง
รวม	3.78	.20	สูง

จากตาราง 4-3 พบว่าสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.78 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมด้านสมรรถนะหลัก สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ และสมรรถนะบริหาร อยู่ในระดับสูง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ 3.92, 3.86 และ 3.55

ตารางที่ 4-4 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจ
ขนาดย่อมกับการเจริญเติบโตขององค์กร

ความสัมพันธ์ระหว่าง	ปริมาณ ยอดการผลิต	ผลประกอบการ กำไร - ขาดทุน	จำนวนสินค้าที่ ผลิตแล้วมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน
สมรรถนะหลัก	.008	.073	.070
สมรรถนะบริหาร	.111	-.251	.111
สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์	.192	-.113	.264

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 4-4 พบว่า

สมรรถนะหลัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณยอดการผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($r = .008$)สมรรถนะด้านการบริหาร และ สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินธุรกิจด้านผลประกอบการกำไร - ขาดทุน และ จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน ($r = 0.073$ และ 0.070 ตามลำดับ)

สมรรถนะบริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณยอดการผลิต และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน ($r = .111$ และ $.111$ ตามลำดับ)ผลประกอบการกำไร - ขาดทุนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเจริญเติบโตขององค์กร ($r = -.251$)

สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณยอดการผลิต และด้านจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($r = .192$ และ $.264$ ตามลำดับ) สำหรับผลประกอบการกำไร - ขาดทุน มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเจริญเติบโตขององค์กรอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($r = -.113$)

ตารางที่ 4-5 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมแต่ละด้านกับสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมด้านอื่นๆ

ความสัมพันธ์ระหว่าง	สมรรถนะหลัก	สมรรถนะบริหาร	สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์
สมรรถนะหลัก	1.000	.551**	.645**
สมรรถนะบริหาร		1.000	.785**
สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์			1.000

* $p < .05$, ** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 4-5 พบว่า

สมรรถนะหลัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะบริหาร และสมรรถนะเชิงเทคนิค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r = .551$ และ $.654$)

สมรรถนะบริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r = .785$)

สรุปได้ว่า สมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมด้านอื่นๆ ทุกด้าน สมรรถนะหลัก สมรรถนะบริหาร และสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี

การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี	(n = 53)	
	\bar{X}	SD
ปริมาณยอดการผลิต ปี 2552	277.26	986.57
ปริมาณยอดการผลิต ปี 2553	275.12	986.60
ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน ปี 2552	61,010.79	762.12
ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน ปี 2553	92,691.55	523.09
จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน ปี 2552	276.70	986.48
จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน ปี 2553	275.12	986.60

จากตาราง 4-6 พบว่า การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ด้านปริมาณยอดการผลิต ปี 2552 และปี 2553 มีค่าเฉลี่ย 277.26 และ 275.12 ขึ้น ตามลำดับ

การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ด้านผลประกอบการกำไร – ขาดทุน ปี 2552 และปี 2553 มีค่าเฉลี่ย 61,010.79 และ 92,691.55 บาท

การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ด้านจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน ปี 2552 และปี 2553 มีค่าเฉลี่ย 276.70 และ 275.12 บาท

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 6 สมมติฐาน โดยทดสอบความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ ลักษณะองค์กร และ สมรรถนะของผู้ประกอบการ ตัวแปรตาม ได้แก่ การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี สถิติที่ใช้ในการทดสอบ ใช้ t – test, One Way - ANOVA และ Correlation ในการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ไว้ที่ระดับ.05

สมมติฐานที่ 1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม

ตารางที่ 4-7 แสดงการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม จำแนกตาม เพศ

การเจริญเติบโตขององค์กรในแต่ละด้าน	ชาย (n = 4)		หญิง (n = 49)		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ปริมาณยอดขายการผลิต	1.00	0.00	1.33	0.63	-3.66 *
2. ผลประกอบการกำไร – ขาดทุน	2.00	1.15	1.73	0.79	.63
3. จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน	0.00	0.00	0.00	0.78	-.79

* p <.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตารางที่ 4-7 พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเป็นเพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตในด้านปริมาณยอดขายการผลิต ผลประกอบการกำไร – ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ \bar{X} = 1.00, 2.00 และ 0.00 ตามลำดับ ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเป็นเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณยอดขายการผลิต ผลประกอบการกำไร – ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ \bar{X} = 1.33, 1.73 และ 0.00 ตามลำดับ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของลักษณะขององค์กรทั้ง 2 ประเภท ไปทดสอบโดยใช้สถิติที่(t – test) พบว่าธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเป็นเพศชายมีความสัมพันธ์กับธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเป็นเพศหญิง ในด้านปริมาณยอดขายการผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สมมติฐานที่ 2 อายุ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม
 ตารางที่ 4-8 แสดงการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม จำแนกตาม อายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเจริญเติบโตขององค์กร				
1. ปริมาณยอดขายการผลิต				
ระหว่างกลุ่ม	1.06	4.00	.26	.688
ภายในกลุ่ม	18.02	47.00	.38	
รวม	19.08	51.00		
2. ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน				
ระหว่างกลุ่ม	3.16	4.00	.79	1.212
ภายในกลุ่ม	30.59	47.00	.65	
รวม	33.75	51.00		
3. จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน				
ระหว่างกลุ่ม	2.02	4.00	.50	.889
ภายในกลุ่ม	26.66	47.00	.57	
รวม	28.67	51.00		

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 4-8 พบว่า การเจริญเติบโตของธุรกิจในแต่ละด้าน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมที่อายุน้อยมีความสัมพันธ์กับผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมที่มีอายุมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 4-9 แสดงการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม จำแนกตามระดับการศึกษา

การเจริญเติบโตขององค์กรในแต่ละด้าน	ประถมศึกษา (n = 35)		มัธยมศึกษา (n = 18)		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ปริมาณยอดขายการผลิต	1.32	.64	1.28	.58	.254
2. ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน	1.56	.75	2.11	.83	-2.440 *
3. จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน	.35	.88	.17	.38	.850

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 4-9 พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตด้านปริมาณยอดขายการผลิต ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ $\bar{X} = 1.32$, 1.56 และ .35 ตามลำดับ ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณยอดขายการผลิต ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ $\bar{X} = 1.28$, 2.11 และ .17 ตามลำดับ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของลักษณะขององค์กรทั้ง 2 ประเภท ไปทดสอบโดยใช้สถิติที (t - test) พบว่าธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กับธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในด้านผล กำไร - ขาดทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4- 10 แสดงการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม จำแนกตาม
ประสบการณ์ในด้านธุรกิจ (ประสบการณ์ในการทำงานจากที่อื่น)

การเจริญเติบโตขององค์การในแต่ละด้าน	เคย (n = 23)		ไม่เคย(n = 30)		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ปริมาณยอดการผลิต	1.32	.65	1.30	.60	.105
2. ผลประกอบการกำไร – ขาดทุน	1.50	.60	1.93	.91	-2.07 *
3. จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน	.27	.70	.30	.80	-.128

*p < .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 4-10 พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่น มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตขององค์การด้าน ปริมาณยอดการผลิต ผลประกอบการกำไร – ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้ มาตรฐาน คือ $\bar{X} = 1.32, 1.50$ และ $.27$ ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการไม่เคยมีประสบการณ์ การทำงานจากที่อื่น มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตของธุรกิจด้านปริมาณยอดการผลิต ผลประกอบการกำไร – ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ $\bar{X} = 1.30, 1.93$ และ $.30$ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของลักษณะขององค์กรทั้ง 2 ประเภท ไปทดสอบโดยใช้สถิติที(t – test) พบว่าธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นมีความสัมพันธ์ กับธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่น ในด้านการ เจริญเติบโตของธุรกิจด้านผลกำไร – ขาดทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-11 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) การ
 เจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในแต่ละด้าน จำแนกตามการถือครองกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเจริญเติบโตขององค์กร				
1. ปริมาณยอดการผลิต				
ระหว่างกลุ่ม	2.28	3.00	.76	2.171
ภายในกลุ่ม	16.80	48.00	.35	
รวม	19.08	51.00		
2. ผลประกอบการกำไร – ขาดทุน				
ระหว่างกลุ่ม	1.06	3.00	.35	.521
ภายในกลุ่ม	32.69	48.00	.68	
รวม	33.75	51.00		
3. จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน				
ระหว่างกลุ่ม	3.53	3.00	1.18	2.245
ภายในกลุ่ม	25.15	48.00	.52	
รวม	28.67	51.00		

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตาราง 4-11 พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่มีรูปแบบการถือครอง เป็นเจ้าของกิจการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของการดำเนินธุรกิจในแต่ละ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทำให้ยอมรับ H_0 หรือ สามารถอธิบายได้อีกแบบหนึ่ง ว่าธุรกิจขนาดย่อมที่มีรูปแบบการถือครองเป็นเจ้าของกิจการที่ต่างกัน มีการเจริญเติบโตของการ ดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-12 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ของ
การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมแต่ละด้าน จำแนกตามจำนวนสมาชิกในธุรกิจ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเจริญเติบโตขององค์กร				
1. ปริมาณยอดการผลิต				
ระหว่างกลุ่ม	.72	3.00	.24	.626
ภายในกลุ่ม	18.36	48.00	.38	
รวม	19.08	51.00		
2. ผลประกอบการกำไร – ขาดทุน				
ระหว่างกลุ่ม	.56	3.00	.19	.269
ภายในกลุ่ม	33.19	48.00	.69	
รวม	33.75	51.00		
3. จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน				
ระหว่างกลุ่ม	2.14	3.00	.71	1.293
ภายในกลุ่ม	26.53	48.00	.55	
รวม	28.67	51.00		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตาราง 4-12 พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจ ด้านปริมาณยอดการผลิต กำไร – ขาดทุน จำนวนสินค้าที่ผลิตได้มาตรฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 4-13 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ของ การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในแต่ละด้าน จำแนกตามการจำหน่ายสินค้า

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การเจริญเติบโตขององค์กร				
1. ปริมาณยอดขายการผลิต				
ระหว่างกลุ่ม	2.07	3.00	.69	1.951
ภายในกลุ่ม	17.00	48.00	.35	
รวม	19.08	51.00		
2. ผลประกอบการกำไร – ขาดทุน				
ระหว่างกลุ่ม	1.75	3.00	.58	.873
ภายในกลุ่ม	32.00	48.00	.67	
รวม	33.75	51.00		
3. จำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน				
ระหว่างกลุ่ม	4.29	3.00	1.43	2.815
ภายในกลุ่ม	24.38	48.00	.51	
รวม	28.67	51.00		

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 4-13 พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่มีการจำหน่ายสินค้า ด้วยวิธีใดก็ตามมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ ความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ทุกตัวแปร โดยสมรรถนะหลัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณยอดขายการผลิต อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ.05 สมรรถนะด้านการบริหารและสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับ การดำเนินธุรกิจในด้านผลประกอบการกำไร – ขาดทุน และด้านจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน สมรรถนะการบริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณ ยอดการผลิตและจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน ผลประกอบการกำไร – ขาดทุนมี ความสัมพันธ์ทางลบกับการเจริญเติบโตขององค์กร ($r = -.251$)สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณยอดขายการผลิตและจำนวนสินค้าที่ ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐานสำหรับผลประกอบการกำไร – ขาดทุน มีความสัมพันธ์ทางลบกับ การเจริญเติบโตขององค์กร ($r = -.113$) นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของ สมรรถนะในการบริหารงานของผู้บริหารกิจการทำให้ทราบว่า สมรรถนะหลักมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับสมรรถนะบริหารและสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

($r = .551$ และ $.654$) สมรรถนะบริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ($r = .785$)

สรุป สมรรถนะของผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมด้านอื่นๆ ทุกด้าน และมีความสัมพันธ์ต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ทุกด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 8) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษามีเพศหญิง มากกว่า เพศชาย ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเป็นเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณยอดการผลิต ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ $\bar{X} = 1.33, 1.73$ และ 0.00 ตามลำดับ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของลักษณะขององค์กรทั้ง 2 ประเภท ไปทดสอบโดยใช้สถิติที(t - test) พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเป็นเพศชายมีความสัมพันธ์กับธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเป็นเพศหญิง ในด้านปริมาณยอดการผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

สมมติฐานที่ 2 อายุ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 9) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษามีอายุ การเจริญเติบโตของธุรกิจในแต่ละด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมที่อายุน้อยมีความสัมพันธ์กับผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมที่มีอายุมาก

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 3 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 10) โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ทำการศึกษามีอายุ ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตของธุรกิจด้านปริมาณยอดการผลิต ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ $\bar{X} = 1.32, 1.56$ และ $.35$ ตามลำดับ ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตขององค์กรด้านปริมาณยอดการผลิต ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ $\bar{X} = 1.28, 2.11$ และ $.17$ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของลักษณะขององค์กรทั้ง 2 ประเภท ไปทดสอบโดยใช้สถิติที(t - test) พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับประถมศึกษามีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในด้านผล กำไร - ขาดทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

สมมติฐานที่ 4 ประสิทธิภาพในการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโต
ของธุรกิจขนาดย่อม

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 4 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 11) นำค่าเฉลี่ยของลักษณะขององค์กรทั้ง 2 ประเภท ไปทดสอบโดยใช้สถิติที(t – test) พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่น ในด้านการเจริญเติบโตของธุรกิจด้านผลกำไร – ขาดทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สมมติฐานที่ 5 ลักษณะองค์กร มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 5 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 12) ธุรกิจขนาดย่อมที่มีรูปแบบการถือครองเป็นเจ้าของกิจการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในแต่ละด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 อธิบายได้ว่า ธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่เป็นการถือครองกิจการแบบเป็นเจ้าของกิจการคนเดียว โครงสร้างของสายการบังคับบัญชาไม่ซับซ้อน สายการบังคับบัญชามีลักษณะเป็นแบบเครือข่าย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี เหตุเพราะส่วนใหญ่เป็นการประกอบธุรกิจแบบครอบครัว ขั้นตอนการดำเนินงานไม่ยุ่งยาก

สมมติฐานที่ 6 สมรรถนะของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโต
ของธุรกิจขนาดย่อม

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานที่ 6 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 4-6) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สมรรถนะหลัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะบริหาร และสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r = .551$ และ $.654$) สมรรถนะบริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะเชิงเทคนิคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r = .785$)

สมรรถนะของผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมด้านอื่นๆ ทุกด้าน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม : กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมจากผ้า โดยทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้ประกอบการกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี คณะผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลจากผู้ประกอบกิจการธุรกิจทอผ้าจาก จำนวน 53 คน ในพื้นที่ อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะนำไปเสนอแนะหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ให้การสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มมาตรการส่งเสริม พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมสนับสนุนเงินทุน วิธีการขายสินค้าของธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่ จังหวัดราชบุรี ให้มีความเจริญก้าวหน้า มั่นคง มีความทันสมัยอยู่คู่สังคมไทยตลอดไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นและการไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจทอผ้าจาก ด้วยตัวเอง นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์มาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ข้อมูลสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t -test และ One-way ANOVA

การทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ ลักษณะองค์กร ได้แก่ โครงสร้างสายการบังคับบัญชา การถือครองกิจการ ลักษณะสมาชิกในสถานประกอบการ จำนวนสมาชิกที่ทำงานอยู่ด้วย สมรรถนะของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก สมรรถนะบริหาร และ สมรรถนะเชิงเทคนิค

ผลการวิจัย สรุปได้ ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

เพศ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50 ผู้ประกอบการเป็นเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

อายุ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 32.08 รองลงมาคือ ผู้ประกอบการที่มีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 30.19 ผู้ประกอบการที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.53 ผู้ประกอบการที่มีอายุ 61 – 70 ปี จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 11.32 ขณะที่ผู้ประกอบการที่มีอายุ 71 ปีขึ้นไป มีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.89 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ประกอบการเป็นผู้ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่และมี

แนวโน้มไม่ไปในทิศทางผู้สูงวัย เยาวชนยังให้ความสนใจในธุรกิจนี้น้อยมากจึงน่าคิดสำหรับการคงอยู่ของธุรกิจที่จะหาคนมาสืบทอดภูมิปัญญาต่อ

ระดับการศึกษา ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 และการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 แสดงให้เห็นว่าความรู้ทักษะที่ใช้ได้มาจากการสืบทอดจากบรรพบุรุษจากครัวเรือนจากชุมชนเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประสบการณ์ในด้านธุรกิจ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่น จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 ผู้ประกอบการที่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานจากที่อื่น จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40 แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ของผู้ทำงานได้มาจากการเรียนรู้จากการทดลองทำจากผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวในรูปแบบการศึกษานอกระบบ

ระยะเวลาในการทำงานหรือการประกอบธุรกิจปัจจุบัน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานหรือประกอบธุรกิจปัจจุบันมากกว่า 10 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 64.15 ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 7 – 10 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 13.21 ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 4 – 6 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.43 ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 1 – 3 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 13.21 แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมสนับสนุนของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบทบาทสำคัญ การสนับสนุนทุก ๆ ด้านส่งผลให้จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่ไม่ได้เพิ่มมากขึ้น

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ถือครองกิจการแบบเป็นเจ้าของกิจการคนเดียว จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70 กิจการแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.09 กิจการแบบหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.32 ผู้ประกอบการที่ถือครองกิจการแบบ บริษัท จำกัด จำนวน 1 ราย คิดเป็น ร้อยละ 1.89 แสดงให้เห็นว่ากิจการส่วนใหญ่เป็นครอบครัว ผู้ประกอบการไม่ได้คิดค่าแรงงานของตนเองโดยถือว่าว่างก็ทำมากไม่ว่างก็ทำน้อย ส่วนใหญ่คิดในเรื่องความภาคภูมิใจในผลผลิตและรายได้ที่ได้มาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (ไม่คิดค่าแรง)

จำนวนสมาชิกในธุรกิจ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 1 – 10 คน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.70 สมาชิกในธุรกิจ 30 คนขึ้นไป จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.21 จำนวนสมาชิกในธุรกิจ 11 – 20 คน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.43 ผู้ประกอบการที่มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 21 – 30 คน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.66 แสดงให้เห็นว่าธุรกิจส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นแม่บ้านที่ไม่ได้ประกอบอาชีพอื่นหรือช่วงว่างจากการทำเกษตรกรรมหรือว่างจากการค้าขายที่ประกอบอาชีพอยู่กับบ้าน

การจำหน่ายสินค้า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทำการจำหน่ายสินค้าที่ศูนย์ธุรกิจชุมชน จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.28 จำหน่ายสินค้าที่บ้าน จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.74

จำหน่ายสินค้าในงานแสดงสินค้า จำนวน 8 ราย คิดเป็น ร้อยละ 15.09 ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.89 แสดงให้เห็นว่าธุรกิจส่วนใหญ่อยู่ในครัวเรือนหลาย ๆ ครัวเรือน อาจมารวมกลุ่มกันที่ศูนย์ของชุมชนเพื่อกระจายสินค้า หรือผู้ประกอบการบางรายรับซื้อสินค้าจากชุมชนแล้วมาบริหารจัดการจำหน่ายสินค้าในรูปแบบอื่น ๆ ที่ผู้ผลิตครัวเรือนไม่สามารถไปจำหน่ายได้ เช่นงานแสดงสินค้าหรือจำหน่ายไปยังแหล่งอื่น ๆ

1.2 ลักษณะองค์กรที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดระดับความพึงพอใจลักษณะองค์กรที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ในภาพรวม พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในการเจริญเติบโตของกิจการปัจจุบันเป็นอย่างดี ในเกณฑ์สูง โดยโครงสร้างการบังคับบัญชา การศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการคนเดียว สายการบังคับบัญชาจึงไม่ซับซ้อน ลักษณะเครือข่าย ผู้อาวุโสกว่าสามารถกล่าวตักเตือนผู้ร่วมงานได้ทุกคนอย่างมีเหตุมีผล โครงสร้างการบังคับบัญชา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี การดำเนินธุรกิจมีความคล่องตัว การแบ่งผลประโยชน์ด้านกำไร ทำได้ง่าย การสร้างแรงจูงใจ(Motive)ทำได้ง่าย การสร้างอุปนิสัย(Trait)เป็นลักษณะสืบสายโลหิตจากบรรพบุรุษ เช่น แม่สอนลูก พี่สอนน้อง เรียนรู้กันในครอบครัวสะดวกต่อการฝึกฝนเพราะมีสายสัมพันธ์ที่มีมาแต่กำเนิด บทบาททางสังคม(Social Role)จะเป็นไปในทิศทางเดียวกันยึดถือตามขนบธรรมเนียมประเพณี การให้ความรู้ด้านการผลิตสินค้า ด้านบริการ (Knowledge)เป็นไปในทิศทางบวกมีหน่วยงานของรัฐเข้ามาสนับสนุนในเรื่องการเผยแพร่สินค้า สถานที่ สำหรับการฝึกทักษะ (Skill) ในการผลิตสินค้า และทุกขั้นตอนของการดำเนินธุรกิจ จะเป็นไปในทิศทางเดียวกันมีผลกำไรสูง ส่งผลดีต่อสังคมโดยรวม

การถือครองกิจการ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่เป็นการถือครองกิจการแบบเป็นเจ้าของคนเดียว ร้อยละ 71.70 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในเกณฑ์สูงกับความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี เหตุผลเพราะว่า การดำเนินธุรกิจคนเดียวจะง่ายในการดำเนินงาน เป็นภายในครอบครัวต้นทุนบางรายการไม่ได้คิด เช่น ค่าแรง ค่าสาธารณูปโภค ค่าบริหารจัดการ ทำให้ไม่มีค่าต้นทุนดังกล่าว ส่วนขั้นตอนการบังคับบัญชาไม่ยุ่งยาก การดำเนินธุรกิจมีความคล่องตัวสูง

ลักษณะสมาชิกในสถานประกอบการ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 1 – 10 คน ร้อยละ 71.70 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 30 คนขึ้นไป ร้อยละ 13.21 มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 11 – 20 คน ร้อยละ 9.43 และผู้ประกอบการที่มีจำนวนสมาชิกในธุรกิจ 21 – 30 คน ร้อยละ 5.66 มีความสัมพันธ์กับความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี เหตุผลเพราะว่า การมีจำนวนสมาชิกน้อย (ไม่เกิน 10 คน) จะง่ายต่อการดำเนินงานและการบังคับบัญชา การให้ความรู้ด้านการผลิตจะอธิบายได้ง่ายกว่าการมีผู้ร่วมงานมาก การพัฒนาสัมพันธ์ การให้รางวัลความดี แต่ละคนจะได้รับมากกว่าการมีสมาชิกจำนวนมาก ธุรกิจมีความคล่องตัวสูง ความพึงพอใจในการทำงานสูง กิจการมีกำไรสูงด้วย

จำนวนสมาชิกที่ทำงานอยู่ด้วย พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมทำงานอยู่ในสถานประกอบการโดยเฉลี่ย ไม่เกิน 30 คน มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง (ค่า $r = .6792$) ไปในทิศทางค่อนข้างสูง กับความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี เหตุผลเพราะว่า การมีจำนวนสมาชิกน้อย (ไม่เกิน 30 คน) จะง่ายต่อการดำเนินงานและการบังคับบัญชา การให้ความรู้ด้านการผลิตจะอธิบายได้ง่ายกว่าการมีผู้ร่วมงานมาก (เกิน 30 คน ขึ้นไป)

1.3 สมรรถนะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี

สมรรถนะหลัก ของผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมหรือสมรรถนะหลักของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่ จังหวัดราชบุรี พบว่า การทำงานอย่างระมัดระวัง มีความพยายาม มานะอดทนขยันหมั่นเพียร การผลิตสินค้ามีเป้าหมายที่ชัดเจนผู้ผลิตส่วนใหญ่ผลิตสินค้าตามใบสั่ง เช่น การผลิตตามความต้องการของผู้รับไปจำหน่าย หรือผู้เข้ามาสั่งโดยตรง ส่วนการยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ความละเอียดรอบคอบในการทำงานทุกขั้นตอน พัฒนาคุณภาพสินค้าให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า เข้าใจความต้องการของลูกค้าอย่างแท้จริงชัดเจน มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้า เช่น ใช้วัตถุดิบที่สำเร็จรูปมากขึ้น มีการนำความรู้ใหม่ๆ ด้านการผลิตมาสอนให้กับผู้ร่วมงาน ทำงานด้วยความโปร่งใสซื่อสัตย์สุจริตตามหลักศีลธรรมของศาสนาและกฎหมาย มีสิ่งจูงใจในการประกอบอาชีพ รับฟังความเห็นของสมาชิกในกลุ่มธุรกิจด้วยการเปิดใจกว้าง ด้วยการเรียนรู้ประสบการณ์กันและกันอย่างมีศรัทธา สร้างสัมพันธภาพอันดีเอื้อเพื่อแผ้วถางความร่วมมือกับสมาชิกภายในกลุ่มและผู้ร่วมงานด้วยความจริงใจ ซินชมยกย่องผู้ร่วมงานอย่างจริงใจ ส่งเสริมความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของสมาชิกภายในกลุ่มโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง มีความสัมพันธ์ต่อความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ทิศทางบวกอยู่ในเกณฑ์สูง เป็นเพราะว่า ในสภาวะเศรษฐกิจของโลกปัจจุบัน ผู้บริหารกิจการ จะต้องมีความทันสมัย รู้ทันโลกทันเหตุการณ์ ต้องก้าวทันเทคโนโลยีทางการผลิตสินค้าอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ต้องมีวิสัยทัศน์ด้านการผลิตสินค้าและการจำหน่ายสินค้าที่ฉลาดหลักแหลมทันเวลา ทันยุคของแฟชั่นที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทุกปัจจัยของตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษาวิจัย มีผลต่อความเจริญเติบโตของการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ทั้งสิ้น จะขาดองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ สาเหตุประการหนึ่งอาจมาจาก ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา และระดับชั้นมัธยมศึกษา เท่านั้น ความแปลกแยกทางความคิดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์จึงไม่มี การพัฒนารูปแบบการผลิตสินค้าที่แปลกใหม่ทันสมัยเป็นลักษณะค่อยเป็นค่อยไป

สมรรถนะบริหาร ของผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมหรือสมรรถนะบริหารของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดราชบุรี พบว่า ผู้บริหารจะต้องวิเคราะห์งานที่จะทำก่อน หลัง ต้องกำหนดแผนงานหลักของเป้าหมายและบทบาทหน้าที่ของสมาชิก ประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของสมาชิกทุกคนอย่างละเอียดรอบคอบ ต้องทำการกระตุ้นสมาชิกในกลุ่มที่ร่วมทำธุรกิจให้มีจิตใจที่จะผลิตสินค้าให้ทันความต้องการของตลาดและจะต้องรับฟังข้อมูลจากผู้อื่นเพื่อพัฒนาการทำงานของตนอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์ต่อความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัด

ราชบุรี เป็นไปในทิศทางบวกในเกณฑ์สูง เป็นเพราะว่า สภาพบริหารของธุรกิจทุกชนิดปัจจุบัน ผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อม จะต้องมีความรู้ ต้องทันเทคโนโลยีทางสายการผลิตสินค้า ต้องเปิดรับฟัง เหตุผลข้อมูลของผู้ร่วมงานและของผู้มีประสบการณ์อื่น อย่างสม่ำเสมอ เพราะทุกปัจจัยของตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษาวิจัย ล้วนส่งผลต่อความเจริญเติบโตของการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ทั้งสิ้น จะขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไม่ได้ สำหรับปัจจัยการกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มยึดมั่นต่อแผนการดำเนินธุรกิจและเป้าหมายของธุรกิจที่กำหนดไว้ มีความสัมพันธ์ในเกณฑ์สูงมาก ต่อการดำเนินการของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี น่าจะมาจากทุกคนที่ทำงานอยู่ร่วมกันมานานในกลุ่มต้องการการให้กำลังใจ ถือเป็นเทคนิคที่สำคัญยิ่งของผู้บริหารยุคใหม่ที่จะต้อง สร้างแรงจูงใจ(Motivated)ให้กับผู้ร่วมงานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพราะแรงจูงใจ จะเป็นตัวผลักดันหรือเร่งแรงขับให้บุคคลกระทำพฤติกรรมในการกำหนดทิศทางในการกระทำพฤติกรรมเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายที่ตั้งใจที่จะกระทำนั้นๆ หรือเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนไม่พึงปรารถนา สาเหตุประการหนึ่งอาจมาจาก ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ส่วนใหญ่ ไม่มีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่น ทุกคนเริ่มนับหนึ่งใหม่ในการเป็นผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมครั้งนี้ในเวลาใกล้เคียงกัน ส่งผลต่อเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ไปในเกณฑ์สูง ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจขนาดย่อมมานานกว่า 10 ปี รองลงมา คือ 7 ปี และ 3 ปี

สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมหรือของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดราชบุรี พบว่า ผู้บริหารต้องพร้อมที่จะรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้น ฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานต้องเข้าใจเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมของผู้ร่วมงานแต่ละคน ยิ้มแย้มแจ่มใส มีกิริยาสุภาพอ่อนน้อมต่อผู้ร่วมงานและผู้มาติดต่อทุกคน มีความอดกลั้นต่อสภาวะอารมณ์ของผู้ร่วมงานและผู้มาติดต่อในเกณฑ์สูงด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นมิตรกับทุกคน ต้องพัฒนาสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานและผู้ทำธุรกิจร่วมกันอย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์ต่อความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ไปในทิศทางบวกในเกณฑ์สูง น่าจะมาจาก ธรรมชาติของมนุษย์ชอบเป็นมิตรมากกว่าการเป็นศัตรู ประเทศไทยได้ฉายาว่า เป็นสยามเมืองยิ้ม เมื่อพบปะกัน ผู้น้อยจะต้องยกมือไหว้ผู้อาวุโสกว่า ต้องยิ้มแย้มเข้าหากัน พูดจាកันอย่างมีสัมมาคารวะ คำพูดต้องไพเราะ เสนาะหู พูดมีสาระ เป็นเหตุเป็นผล ทุกคนต้องพร้อมรับฟังเหตุผลของกันและกันตามสภาพของแต่ละสถานที่ ทั้งในที่ทำงานและสถานประกอบการธุรกิจ สมรรถนะเชิงเทคนิคของผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อม จึงต้องพร้อมไปด้วย เมตตาธรรม ชั้นดีธรรม และจิตใจที่โอบอ้อมอารี ต่อผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป ทำให้ทุกปัจจัยของตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ ส่งผลต่อความเจริญเติบโตของการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี อย่างเป็นรูปธรรม

2. การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ซึ่งมีสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดราชบุรี ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดราชบุรี เนื่องจากกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จำนวนมากวุฒิภาวะในการเรียนรู้เรื่องการผลิตสินค้า การบริการและวิธีการจำหน่ายแจกสินค้าจึงใกล้เคียงกันและมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่าลักษณะทางชีวภาพของเพศหญิงเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของงานที่ทำธุรกิจทอผ้าจกมากกว่าไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสนใจในการทำ ความมุ่งมั่นต่องานฝีมือที่ละเอียดอ่อน รวมไปถึงการนำสินค้าออกจำหน่ายและการปฏิสัมพันธ์กับผู้ซื้อและผู้ใช้สินค้าจะทำได้ดีกว่าเพศชาย ทำให้ธุรกิจเจริญเติบโตได้ดี และจำนวนผู้ประกอบการที่เป็นเพศหญิงจำนวนมากกว่าร้อยละ 92.50

สมมติฐานที่ 2 อายุ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดราชบุรี ในทุกด้านไม่ว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมจะมีอายุน้อยหรืออายุมาก ล้วนมีความสัมพันธ์กับการผลิตสินค้า การบริการและวิธีการจำหน่ายแจกสินค้า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่า อายุของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจทอผ้าจกในทุก ๆ ด้าน เพราะด้วยลักษณะของวัยวุฒิ และวุฒิภาวะทางอารมณ์ในแต่ละช่วงวัยที่คณะผู้วิจัยได้แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ 5 ช่วง ดังตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มในช่วงของวัยทำงานไปจนถึงวัยที่ต้องเลี้ยงดูบุตรหลาน และมีภาระที่ต้องรับผิดชอบสูงจะมีจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจมากกว่าในวัยอื่น ๆ อาจด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการที่จะมีรายได้เสริม หรือสร้างความมั่นคงในชีวิต จึงทำให้มีความมุ่งมั่นทุ่มเทในการผลิตชิ้นงานและคงอยู่ในอาชีพได้นานกว่าอายุในช่วงต้น ๆ กับช่วงปลาย ๆ รวมทั้งเรื่องของสุขภาพของคนในวัยกลางคนที่ยังสามารถประกอบกิจกรรมที่ต้องใช้มือและสายตาอย่างประสานกัน

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับการศึกษา ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตด้านปริมาณยอดการผลิต ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ = 1.32, 1.56 และ .35 ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการเจริญเติบโตขององค์การด้านปริมาณยอดการผลิต ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน คือ \bar{X} = 1.28, 2.11 และ .17 นำค่าเฉลี่ยทั้ง 2 ประเภทไปทดสอบโดยใช้สถิติที(t - test) พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับประถมศึกษามีความสัมพันธ์กับธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในด้านผล กำไร - ขาดทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจทอผ้าจกในทุกด้าน แต่ที่ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับประถมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ประกอบการในระดับมัธยมศึกษา อาจเป็นเพราะการประกอบอาชีพนี้ไม่ได้ใช้การเรียนในวิชาชีพเหมือนกับอาชีพ

อื่น ๆ แต่ใช้การเรียนรู้ การฝึกฝนกันในครอบครัว ญาติพี่น้องที่มีอาชีพอยู่แล้วหลังจากว่างจากอาชีพประจำ จึงทำให้ความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับการเจริญเติบโตของธุรกิจมีความสัมพันธ์กัน แต่อาจเป็นข้อสังเกตว่าความสัมพันธ์ของการเจริญเติบโตด้านผลประกอบการด้านกำไร - ขาดทุนของผู้ประกอบการในระดับมัธยมศึกษามีค่าสูงกว่า อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าอาจมีความรู้ประสบการณ์ในด้านการคิดต้นทุน ค่าบริหารจัดการต่าง ๆ ได้ดีกว่า ผู้ที่ขาดทักษะในเรื่องการตลาดและผู้ประกอบการหลาย ๆ คนที่ได้ได้คิดค่าแรงงาน ค่าน้ำ ค่าไฟ หรือค่าสาธารณูปโภคอื่น ๆ ประกอบกัน จึงอาจทำให้ผลกำไร - ขาดทุนของกลุ่มผู้ประกอบการในช่วงการศึกษาระดับประถมศึกษา น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ในด้านของคุณภาพสินค้าที่ได้มาตรฐาน ผู้ประกอบธุรกิจที่มีการศึกษาในระดับประถมได้ฝึกเรียนรู้อยาวนานกว่า ทำให้เกิดความชำนาญกว่ากลุ่มที่เคยเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมาเรียนและฝึกการทอผ้าจากในช่วงมีครอบครัวหลังว่างจากงานประจำ

สมมติฐานที่ 4 ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เมื่อนำค่าเฉลี่ยของลักษณะองค์กรทั้ง 2 ประเภท ไปทดสอบโดยใช้สถิติที่ (t - test) พบว่าธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการเคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นมีความสัมพันธ์กับธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้ประกอบการไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่น ในด้านการเจริญเติบโตของธุรกิจด้านผลกำไร - ขาดทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่า ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจการทอผ้าของผู้ประกอบการทั้งในด้านปริมาณยอดการผลิต ผลประกอบการกำไร - ขาดทุน และจำนวนสินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีประสบการณ์ย่อมได้รับการฝึกฝนทักษะในทุก ๆ ด้าน ได้พบ ได้เห็น ได้รับประสบการณ์ตรงจากธุรกิจดังกล่าว ทำให้มีความรู้ความเข้าใจและการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจดังกล่าว จึงสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจกับตนเองได้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

สมมติฐานที่ 5 ลักษณะองค์กร มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ธุรกิจขนาดย่อมที่มีรูปแบบการถือครองเป็นเจ้าของกิจการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของการดำเนินธุรกิจในแต่ละด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้ว่า การที่ลักษณะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจการทอผ้าก็อาจเป็นเพราะองค์กรที่ถือครองคนเดียว (ครอบครัว) อาจจะมีความเหมาะสมกับธุรกิจนี้มากกว่าลักษณะองค์กรแบบอื่น ๆ เนื่องจากความไม่ซับซ้อนของธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ และมูลค่าจากการประกอบการธุรกิจการทอผ้าจากเป็นธุรกิจในครัวเรือน ไม่มีการแบ่งสายการบังคับบัญชาเหมือนองค์กรทั่ว ๆ ไป ทำกันภายในครัวเรือน เมื่อธุรกิจเจริญเติบโตใหญ่ขึ้นมาก็จะอยู่ในรูปการเป็นตัวแทนในการรวบรวมสินค้าจากครัวเรือนต่าง ๆ มาจัดจำหน่ายในรูปแบบหุ้นส่วนสามัญและหุ้นส่วนจำกัด แต่ก็มีปริมาณไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจครัวเรือน

สมมติฐานที่ 6 สมรรถนะของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจ ขนาดย่อม ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สมรรถนะหลัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ สมรรถนะบริหาร และสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r = .551$ และ $.654$) สมรรถนะบริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r = .785$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบาย ได้ว่าสมรรถนะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของธุรกิจการทอผ้าจากทั้งสาม สมรรถนะ อาจอธิบายได้ว่าการเจริญเติบโตของธุรกิจต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของพฤติกรรมที่ดีของทุก คนในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวหรือธุรกิจที่โตหรือใหญ่กว่า พฤติกรรมที่ดีของผู้ประกอบการจะ สามารถส่งผลต่อการคงอยู่ขององค์กร รวมไปถึงการยอมรับของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นสมรรถนะหลัก ของคนในองค์กร

ประการที่สองคือคุณลักษณะหรือความสามารถด้านการบริหารที่ทุกคนต้องมี ไม่ว่าจะ เป็นองค์กรแบบใดก็ตาม โดยเฉพาะธุรกิจการทอผ้าจากซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจครอบครัวความสามารถ ในการบริหารก็เป็นสิ่งจำเป็นต้องมีเพื่อขับเคลื่อนงานให้สำเร็จผล

ประการสุดท้ายนอกจากความรู้ทางวิชาชีพทักษะที่ต้องมียังต้องมีความสามารถทางด้าน มนุษยสัมพันธ์ การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลภายในองค์กรภายนอกองค์กร จากการวิจัย พบว่า ผู้ ประกอบธุรกิจใช้การตลาดแบบง่าย ๆ ไม่ยุ่งยาก เช่น การเสนอจำหน่ายที่บ้านหรือฝากจำหน่ายที่ ชุมชน และได้รับการสนับสนุนจากผู้ซื้อที่มีโอกาสทางเศรษฐกิจที่สูงกว่าในการซื้อ การต่อรองในการ ซื้อขายจึงเป็นการซื้อขายตามความพึงพอใจ ไม่มีกลไกทางการตลาดของรัฐเข้ามากำหนดราคา

ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 5-1 : แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ค่า นัยสำคัญ	ผลการทดสอบ	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1. เพศ	0.00	✓	-
2. อายุ	0.04	✓	-
3. ระดับการศึกษา	0.03	✓	-
4. ประสบการณ์ในการประกอบ ธุรกิจ	0.02	✓	-
5. ลักษณะองค์กร	0.03	✓	-
6. สมรรถนะของผู้ประกอบการ	0.01	✓	-

3.การตอบวัตถุประสงค์และข้อเสนอแนะ

3.1 การตอบวัตถุประสงค์

3.1.1 ในภาพรวม การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม(Small and Medium Enterprises = SMEs) เป็นภาคธุรกิจที่ไม่มีความซับซ้อนในการดำเนินงานมากนัก มีความคล่องตัวสูง เป็นธุรกิจที่สนับสนุนให้ใช้ทรัพยากรและวัตถุดิบที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น ใช้เงินลงทุนในการผลิตไม่สูงมากนัก ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างการบังคับบัญชา การถือครองกิจการ ลักษณะสมาชิกในสถานประกอบการ จำนวนสมาชิกที่ทำงานอยู่ด้วย สมรรถนะของผู้ประกอบการ ทั้ง สมรรถนะหลักหลัก สมรรถนะบริหาร และ สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดราชบุรี อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ทุกตัวแปร ตัวแปรอิสระทุกตัวที่ทำการศึกษาวิจัยล้วนมีผลต่อการดำเนินธุรกิจทั้งสิ้น ถ้าขาดตัวแปรบางตัวไป จะทำให้การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมไม่เป็นไปตามที่ตั้งของผู้ประกอบการ อาจทำให้กำไรลดน้อยลงไปได้ โดยเฉพาะสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมด้านอื่นๆ ทุกด้าน และมีความสัมพันธ์ต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี ในทุกๆ ด้าน

รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยได้ออกพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในปี พ.ศ.2543 และจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มากำกับดูแลเรื่องนี้ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจขนาด

ย่อม ให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างราบรื่น สร้างผลกำไรให้กับผู้ประกอบการอย่างมาก เงินรายได้จะได้นำไปเสียภาษีนำกลับมาบำรุงท้องถิ่นให้มีความเจริญต่อไป

3.1.2 กลุ่มประชากรที่นำมาศึกษาวิจัย จำนวน 53 คน มีความพึงพอใจในการประกอบธุรกิจขนาดย่อม(Small and Medium Enterprises = SMEs)ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน สร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชนอย่างมั่นคง ทำให้สมาชิกในชุมชนมีงานทำ มีรายได้ ไม่ทิ้งถิ่นฐานไปทำงานในเมืองใหญ่ ครอบครัวอบอุ่น บุตร หลาน ในชุมชนอยู่กันพร้อมหน้า บิดา มารดามีเวลาอบรมสั่งสอน บุตร เป็นการลดปัญหาสังคมและปัญหาเสพติดในชุมชนได้เป็นอย่างดี

3.2 ข้อเสนอแนะ

3.2.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

3.2.1.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัย การสุ่มตัวอย่าง จะต้องมียอดที่แน่นอน กลุ่มตัวอย่างต้องเต็มใจให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ระยะเวลาในการทดสอบแบบสอบถามต้องกำหนดชัดเจน จึงจะได้ข้อมูลที่หลากหลาย มาทำการศึกษาวิจัย

3.2.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ต้องมีจำนวนมากกว่าการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ผู้ประกอบการบางคนที่ให้ข้อมูลแก่คณะผู้วิจัย ยังไม่เข้าใจการกรอกแบบสอบถาม จำเป็นต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์เข้าช่วย จึงได้ข้อมูลที่แท้จริง จากการสัมภาษณ์เป็นหลัก

3.2.1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ควรมีเพศ ชาย และ เพศหญิง ที่ไม่ห่างกันมากเหมือนเช่นครั้งนี้ ระดับการศึกษาไม่น่าจะมีแต่ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาเท่านั้น น่าจะมีผู้ประกอบการที่เรียนจบมหาวิทยาลัยบ้าง ถึงจะได้ข้อมูล ความคิดเห็นใหม่ๆ ที่ทันสมัยทันเหตุการณ์มาวิเคราะห์ศึกษา

3.2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.2.1 ควรมีทุนสำหรับการศึกษาวิจัย ให้กับอาจารย์ที่ต้องการทำการศึกษารื่องนี้โดยเฉพาะ มากกว่านี้ เพราะผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบส่งเสริมการดำเนินงานของธุรกิจขนาดย่อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม สร้างรายได้ให้กับชุมชนเป็นการแก้ปัญหาแรงงานอพยพทิ้งถิ่นฐานไปทำงานที่อื่น

3.2.2.2 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลสั้นเกินไป ผู้วิจัยและทีมงานควรพิจารณาระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การถกแถลงปัญหาต่างๆ ในการดำเนินการ การสรุป การจัดทำรูปเล่ม ซึ่งจะทำให้ผลงานการวิจัยออกมาดูดีกว่าการทำวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดราชบุรีเข้าถึงได้จาก <http://rb-econ.blogspot.com>

จิรประภา อัครบวร. 2549. **สร้างคนสร้างผลงาน**. กรุงเทพฯ: ก.พลพิมพ์(1996)

จรีลักษณ์ ทรัพย์ทวีพงศ์. 2549. ความต้องการการพัฒนาบุคลากรและผลการดำเนินงานของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดชลบุรี. ศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แนวคิดเรื่องสมรรถนะ.เข้าถึงได้จาก

<http://www.jobpub.com/articles/showarticle.asp?id=2213> :16/10/2553

บุญมาก ช่างโสภา..2545 นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ : กรณีศึกษาผ้าทอพื้นเมืองของ
จังหวัด ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย

ปรีชา ทิวะหุต. 2538. **คู่มือผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม**. กรุงเทพฯ : สมิต

ผลิตภัณฑ์ผ้าจกราชบุรี เข้าถึงได้จาก <http://www.thaitambon.com>

พัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. สถาบัน. 2546 คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบ
ผลสำเร็จภาคใต้. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจ.2543. **ธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง**.กรุงเทพฯ: ปี.เค.
อินเตอร์ ปริ้นส์

วิรัช สงวนวงศ์วาน.2546. **การจัดการและพฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ:เอช.เอ็น.กรุ๊ป

วิฑูร สิมะโชคดี.2542. SMEs **เสาหลักของอุตสาหกรรมกู้ชาติ**. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร: ประชาชน

วิทยากร เชียงกูร. 2538. **การบริหารธุรกิจขนาดย่อม**. กรุงเทพฯ: ฟิสิกซ์เซ็นเตอร์

สุธี พนาวาร. 2550.108 **วิธีคิด 1009 วิธีการของผู้ประกอบการ**. กรุงเทพฯ: ยูบีซีแอลบุ๊กส์

ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. สำนักงาน. นโยบายรัฐบาล.เข้าถึงได้

จาก: <http://www.sme.go.th>

ส่งเสริมอุตสาหกรรม, กรม . กระทรวงอุตสาหกรรม. “กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมผลักดัน
พระราชบัญญัติ SMEs ปูฐานอุตสาหกรรมในอนาคต” **อุตสาหกรรมสาร 42**
(มกราคม-กุมภาพันธ์ 2542) : 2-12

สมชาย หิรัญกิตติและคณะ. 2542. การบริหารธุรกิจขนาดย่อม. กรุงเทพฯ:ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์

อุทัย หิรัญโต.2546. หลักการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์

อุทุมพร อินทจักร์. 2546. แบบแผนและกระบวนการการเรียนรู้การปรับตัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายใต้ผู้ประกอบการใหม่. คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัสสัมชัญ.มหาวิทยาลัย.2546. คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในทุกภาคธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.กรุงเทพฯ

Barnard, C.I. “The Function of the executive”. Cambridge, Mass: Harvard University Press.(1970).

Brush, C.G., and Hisrich, R.D. “Antecedent Influences on Women-owned Businesses.” Journal of Managerial Psychology 6 (1991):9-16.

Chandler. G.N., and Jansen. E. “The founder’s self-assessed competence and venture performance.”Journal of Business Venturing 7 (1992):233-236.

Chorda, I.M., and Perales, M.Y. “Recent Exploratory Insight on the Profile of the Innovative Entrepreneur: Conclusions from a Cross-Tabs Analysis” Entrepreneurship. Innovation.and Change 6 (1997):597-608.

Cunningham, J.B., andLischeron.J. “Defining entrepreneurship.” Journal of Small Business Management29(1991):12-25.

Hal B. Pickel. “Introduction to Business”, 4th ed. Glenview Ill:Scott, Foresman, c1980

Miner, J.B., Smith, N.R. and Bracker, J.S. “Role of Entrepreneurial Task Motivation in the Growth of Technologically Innovative Firms.” Journal of Applied Psychology 74 (1989): 554-560.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบรวบรวมโครงการศึกษาวิจัย

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดราชบุรี

ชื่อธุรกิจ/ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

ประเภทของผ้า.....อำเภอ.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบในการรวบรวมข้อมูลของโครงการศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อมของจังหวัดราชบุรี กรณีธุรกิจผ้า” การศึกษา วิจัยครั้งนี้ มุ่งที่จะหาปัจจัยที่ส่งผลต่อธุรกิจขนาดย่อมของจังหวัดราชบุรี เพื่อนำเป็นแนวทางในการพัฒนา ต่อไป

คณะผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน โดยขอได้โปรดให้ข้อมูลในทุกประเด็นที่ปรากฏในเอกสารนี้ ตามที่เป็นจริงให้มากที่สุด ทั้งนี้ ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บบันทึกไว้เป็นความลับ และจะใช้เพื่อประโยชน์ในรูปของผลลัพธ์รวมเพื่อการพัฒนาธุรกิจขนาดย่อมเท่านั้น

หวังว่าจะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้ดำเนินงานวิจัย : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อม

โปรดทำเครื่องหมาย ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. อายุต่ำกว่า 40 ปี 2. อายุ 41-50 ปี
 3. อายุ 51 – 60 ปี 4. อายุ 61– 70 ปี
 5. อายุ 71 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ประถมศึกษา มัธยมศึกษา
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. เคยมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่น

- เคย ไม่เคย

5. ระยะเวลาในการทำงานหรือประกอบธุรกิจปัจจุบัน

1 – 3 ปี

4 – 6 ปี

7 – 10 ปี

มากกว่า 10 ปี

ส่วนที่ 2 ลักษณะองค์กร

1. การถือครองกิจการ

1. เป็นเจ้าของคนเดียว

2. แบบหุ้นส่วนสามัญ

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด

4. สหกรณ์

5. บริษัทจำกัด

2. ลักษณะของสมาชิกในสถานประกอบการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ญาติพี่น้อง

2. สมาชิกจากชุมชน

3. บุคคลทั่วไป

3. จำนวนสมาชิกในธุรกิจ

1. 1 -10 คน

2. 11 – 20 คน

3. 21 – 30 คน

4. 30 คนขึ้นไป

4. การจำหน่ายสินค้า

1. ขายที่บ้าน

2. ขายศูนย์ธุรกิจชุมชน

3. ขายในงานแสดงสินค้า

4. ส่งออกต่างประเทศ

ส่วนที่ 3 สมรรถนะผู้ประกอบการ

โปรดให้ข้อมูลและความเห็น ที่ตรงกับความรู้และความเข้าใจของท่านที่เป็นอยู่ในปัจจุบันในการปฏิบัติงานของท่าน โดยการทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างของ “ระดับการปฏิบัติ” ที่ท่านเห็นว่าตรงต่อความเป็นจริงมากที่สุด ตามระดับ ที่กำหนด ดังนี้ [5 = มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด, 4 = มีระดับการปฏิบัติมาก, 3 = มีระดับการปฏิบัติปานกลาง, 2 = มีระดับการปฏิบัติน้อยและ 1 = มีระดับการปฏิบัติน้อยมาก]

ลำดับ	คุณลักษณะของผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อม	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สมรรถนะหลัก						
1	ทำงานด้วยความระมัดระวังและถูกต้อง					
2	มีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียร และตรงต่อเวลา					
3	ทำงานสม่ำเสมอและต่อเนื่องทันกำหนดเวลา					
4	แก้ไขปัญหา เมื่อพบสิ่งที่ก่อให้เกิดความเสียหาย					
5	มีความละเอียดรอบคอบเอาใจใส่ในการทำงานทุกขั้นตอน					
6	พัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงผลผลิตให้มีคุณภาพขึ้น ตรงความต้องการของลูกค้า					
7	มีเป้าหมายในการผลิตชิ้นงาน เพื่อยกระดับคุณค่าหรือคุณภาพให้ดีขึ้นกว่าผลงานเดิม					
8	ให้บริการด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดี และสร้างความประทับใจแก่ผู้รับบริการ					
9	รับแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการอย่างรวดเร็ว					
10	เสนอแนะข้อมูลที่กำลังให้บริการอยู่ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้รับบริการ					
11	เข้าใจความต้องการที่แท้จริงของผู้รับบริการ					
12	ทำงานตามความรู้ ความสามารถ ในอาชีพของตน					
13	แสวงหาความรู้ใหม่ และความก้าวหน้าใน อาชีพของตน					
14	เท่าทันการเปลี่ยนแปลงด้วยการค้นคว้าที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและเท่าทันกระแส					
15	นำความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน					

ลำดับ	คุณลักษณะของผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อม	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16	พัฒนาความรู้และปรับปรุงเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับงาน					
17	นำความรู้ความเชี่ยวชาญมาใช้ผสมผสานในการสร้างงาน					
18	สอนงาน ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในงานทั้งเชิงลึกและเชิงกว้างอย่างต่อเนื่อง					
19	ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้องตามหลักกฎหมาย และศีลธรรม					
20	มีสัจจะเชื่อถือได้ ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง					
26	รับฟังความเห็นของสมาชิกในสมาชิกกลุ่มธุรกิจ เปิดใจกว้างเรียนรู้จากผู้อื่น					
27	ชื่นชม ยกย่อง ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงานอย่างจริงใจ และช่วยเหลือกันในวาระต่างๆ					
28	ส่งเสริมความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในสมาชิกกลุ่มธุรกิจ โดยไม่คำนึงความชอบหรือไม่ชอบส่วนตัว					
2.สมรรถนะบริหาร						
29	แสวงหาโอกาสที่จะรับฟังข้อมูลจากผู้อื่นเพื่อพัฒนาการทำงานของตนเองให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดขึ้น					
30	วิเคราะห์งานหรือกิจกรรมที่จะต้องทำก่อนหลังได้					
31	ช่วยสมาชิกในทีมจัดลำดับความสำคัญของงานที่เร่งด่วนได้					
32	กระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มธุรกิจ มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการทำงาน					
33	ประเมินประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกในทีมเทียบกับแผนงานที่กำหนด					
34	กำหนดแผนงานหลัก เป้าหมาย และบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในทีม					
35	กระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มยึดมั่นต่อแผนงาน และเป้าหมายการทำงานร่วมกัน					

ลำดับ	คุณลักษณะของผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อม	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. สมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์						
36	รับรู้และเข้าใจในเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมของแต่ละคน					
37	แสดงออกถึงความเห็นอกเห็นใจที่จะรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นจากผู้อื่น					
38	ยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงกิริยาที่สุภาพแก่ผู้อื่นที่เข้ามาติดต่อกับงานด้วย					
39	สามารถควบคุมอารมณ์ และการแสดงออกเมื่อเผชิญหน้ากับบุคคลที่พูดจาไม่สุภาพ หรือแสดงออกถึงความไม่เป็นมิตรของตนได้					
40	กระตุ้นจูงใจให้สมาชิกในทีมสร้างและรักษาสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานกับผู้อื่น					
41	แสวงหาโอกาสในการสร้างความรู้จักกับบุคคลภายนอกองค์กร เพื่อผลประโยชน์ขององค์กร และหน่วยงาน					

ส่วนที่ 4 การเจริญเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม

โปรดใส่จำนวนตัวเลขหรือข้อความให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ปริมาณยอดการผลิต

1. มีนาคม 2553 - เมษายน 2554 จำนวนชิ้นงานที่ผลิตได้ชิ้น
2. มีนาคม 2552 - เมษายน 2553 จำนวนชิ้นงานที่ผลิตได้ชิ้น

2. ยอดกำไร

1. มีนาคม 2553 - เมษายน 2554 ขายได้เงิน บาท
- ต้นทุนการผลิต บาท
2. มีนาคม 2552 - เมษายน 2553 ขายได้เงินบาท
- ต้นทุนการผลิตบาท

3. สินค้าที่ผลิตแล้วมีคุณภาพได้มาตรฐาน

1. มีนาคม 2553 - เมษายน 2554 จำนวนชิ้น
2. มีนาคม 2552 - เมษายน 2553 จำนวนชิ้น

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและทรงคุณวุฒิ

1. ศาสตราจารย์ ดร. ประชุม สุวัठी

อดีตคณบดีคณะสถิติประยุกต์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2. ศาสตราจารย์ ดร.จ่านง อติวัฒนสิทธิ์

ศาสตราจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลิตภัณฑ์ผ้าจากจากตำบลดอนแร่

ผลิตภัณฑ์ผ้าจากจากตำบลคูบัว

ผลิตภัณฑ์ผ้าจากจากตำบลงิ้ว

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฐิตินันท์ พงษ์คะเชนทร์
Asst. Prof. Thitinan Pongkachen
2. ตำแหน่งปัจจุบัน : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
3. หน่วยงานที่สังกัดและที่อยู่ติดต่อได้สะดวก
คณะบริหารธุรกิจ
86 ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทร. 0 2282 9101
4. ประวัติการศึกษา
 - ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ. การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง
 - นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 - บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ
 - สาขาบริหารธุรกิจ
 - สาขาวิชากฎหมาย
6. ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย
 - โครงการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้รับตรวจที่มีต่อการตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2553)

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชณี ผิวทอง
Asst. Prof. Rudchane Pivthong
2. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
3. หน่วยงานที่สังกัดและที่อยู่ติดต่อได้สะดวก
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
1381 ถนนพิบูลสงคราม เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
โทรศัพท์ 02-913-2424 ต่อ 157 โทรสาร 02-913-2424 ต่อ 105
โทรศัพท์มือถือ 080-253-2321
E-mail : rudchane.p@hotmail.com
4. ประวัติการศึกษา
พยาบาลศาสตรบัณฑิต (พย.บ.) มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2524
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2546
4. ประวัติการทำงาน
พยาบาลประจำการ โรงพยาบาลศิริราชพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
(2524-2541)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร(2541- ปัจจุบัน)
5. ความชำนาญพิเศษ
การวิจัยทางสังคมศาสตร์
การให้การปรึกษาปัญหาและเพศศึกษาวัยรุ่น
วิทยาการทางด้านจิตวิทยาในการป้องกันโรคเอดส์และสารเสพติด
วิทยาการทางด้านอาหารตามวัยเด็ก

6. ประสพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

- พฤติกรรมสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2546)
- ปัจจัยในตัวผู้เรียนที่มีผลกับการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร(2550)
- แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร(2551)
- มาตรฐานการให้บริการสถานที่จำหน่ายสินค้าของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว (2552-53) ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

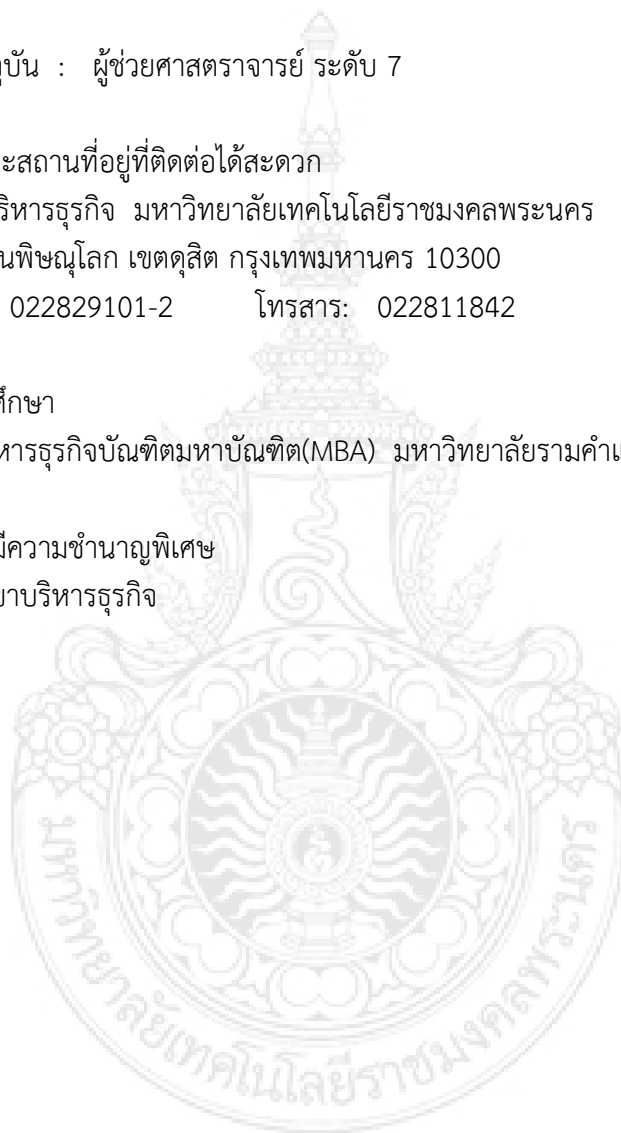

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ นายประยุทธ สุวรรณศรี
Mr.Prayuth Suwansri
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 7
3. หน่วยงานที่สังกัดและที่อยู่ติดต่อได้สะดวก
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร
1381 ถนนพิบูลสงคราม เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร รหัส 10800
โทรศัพท์ 02-913-2424 ต่อ 202 โทรสาร 02-913-2424 ต่อ 202
โทรศัพท์มือถือ 086 -770-1573
E-mail : prayuth_su@hotmail.com prayuth2501@gmail.com
4. ประวัติการศึกษา
 - ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิทยาศาสตร์
วิทยาลัยครูธนบุรี พ.ศ. 2554
 - การศึกษามัธยมศึกษา (กศบ.) สาขาชีววิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร พ.ศ. 2525
 - ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2540
5. สาขาที่มีความชำนาญพิเศษ
 - สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 - ผลการใช้รูปแบบการสอนเน้นการคิดนอกกรอบที่มีต่อความคิด
สร้างสรรค์ของ
นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (2540)
 - ความคาดหวังของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2552)

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรพร มหาอินทร์
Assist. Prof. Jiraporn Mahain
2. ตำแหน่งปัจจุบัน : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 7
3. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
86 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทร : 022829101-2 โทรสาร: 022811842
4. ประวัติการศึกษา
 - บริหารธุรกิจบัณฑิตมหาบัณฑิต(MBA) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ
 - สาขาบริหารธุรกิจ

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ : นางเนตรนภา ปิ่นเงิน
Mrs. Natenapa Pinngern
2. ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ ระดับ 7
3. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
86 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทร : 022829101-2 โทรสาร: 022811842
4. ประวัติการศึกษา
 - บริหารธุรกิจบัณฑิตมหาบัณฑิต(MBA) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ
 - สาขาบริหารธุรกิจ

